

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Tercer període

Sèrie C - Número 205
15 de desembre de 2011

Comissió de Salut

Presidència de l'Im. Sr. Xavier Crespo i Llobet

Sessió núm. 11

SUMARI

Proposta de resolució

sobre la construcció del centre d'urgències d'atenció primària
de Pineda de Mar (Maresme) (tram. 250-00325/09) p. 4

Proposta de resolució

sobre el manteniment dels serveis de l'Hospital Universitari de Bellvitge
i l'acabament de la segona fase de l'ampliació de l'hospital (tram. 250-00347/09) p. 6

Proposta de resolució

sobre la creació d'un centre d'atenció primària al barri de Gavà Mar,
a Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00360/09) p. 9

Proposta de resolució

sobre la designació de l'Hospital Parc Taulí, de Sabadell (Vallès Occidental), per al desplegament
del Pla integral d'atenció en salut mental (tram. 250-00393/09) p. 12

Proposta de resolució

sobre l'adquisició i l'inici de les obres per a implantar un nou accelerador lineal d'electrons
a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida (tram. 250-00413/09) (retirada) p. 13

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació del CAP Montilivi, de Girona, el 2011
(tram. 250-00423/09) p. 14

Proposta de resolució

sobre la convocatòria urgent de la Comissió Permanent i la Junta General del Consorci
Sanitari de Barcelona (tram. 250-00484/09) (retirada) p. 16

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de l'horari d'atenció del centre d'atenció primària de Sant Sadurní
d'Anoia (Alt Penedès) (tram. 250-00499/09) p. 17

Proposta de resolució

sobre el manteniment dels serveis i els recursos de l'Hospital de Mataró
i sobre el funcionament del Consorci Hospitalari de Mataró (tram. 250-00495/09) p. 20

Sol·licitud de compareixença

de Pedro L. Alonso, professor i director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona,
perquè informi sobre la investigació de la vacuna contra la malària (tram. 356-00261/09) p. 23

→

Compareixença

de representants de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer per a presentar les tasques acomplertes i explicar els projectes de futur (tram. 357-00213/09) p. 23

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallot Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 11

La sessió s'obre a les quatre de la tarda i onze minuts. Presideix Xavier Crespo i Llobet, acompanyat de la vicepresidenta en funcions, Marisa Xandri Pujol, i de la secretària, Annabel Marcos i Vilar. Assisteix la Mesa la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé, M. Assumpció Laïlla i Jou, Anna Miranda i Torres, Begonya Montalban i Vilas, Joan Morell i Comas i M. Glòria Renom i Vallbona, pel G. P. de Convergència i Unió; Eva Granados Galiano, Roberto Edgardo Labandera Ganachipi, Mònica Lafuente de la Torre, Caterina Mieras i Barceló, Josep M. Sabaté Guasch i Núria Segú Ferré, pel G. P. Socialista; María José García Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Josep Vendrell Gardeñes, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Pere Aragonès i Garcia, Carme Capdevila i Palau i Anna Simó i Castelló, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Jordi Cañas Pérez, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el president de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer, Josep Morell i Miró, acompanyat de la gerent, Clara Rosàs.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Proposta de resolució sobre la construcció del centre d'urgències d'atenció primària de Pineda de Mar (Maresme) (tram. 250-00325/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 52, 78; esmenes: BOPC 88, 30).

2. Proposta de resolució sobre el manteniment dels serveis de l'Hospital Universitari de Bellvitge i l'acabament de la segona fase de l'ampliació de l'hospital (tram. 250-00347/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 57, 159; esmenes: BOPC 88, 32).

3. Proposta de resolució sobre la creació d'un centre d'atenció primària al barri de Gavà Mar, a Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00360/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 63, 31; esmenes: BOPC 102, 16).

4. Proposta de resolució sobre la designació de l'Hospital Parc Taulí, de Sabadell (Vallès Occidental), per al desplegament del Pla integral d'atenció en salut mental (tram. 250-00393/09). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 63, 52; esmenes: BOPC 102, 25).

5. Proposta de resolució sobre el compliment del Pacte de salut de Tarragona (tram. 250-00403/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 66, 43; esmenes: BOPC 102, 26).

6. Proposta de resolució sobre l'adquisició i l'inici de les obres per a implantar un nou accelerador lineal d'elec-

trons a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida (tram. 250-00413/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 70, 42).

7. Proposta de resolució sobre l'inici de les obres d'ampliació del CAP Montilivi, de Girona, el 2011 (tram. 250-00423/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 70, 48; esmenes: BOPC 102, 31).

8. Proposta de resolució sobre la convocatòria urgent de la Comissió Permanent i la Junta General del Consorci Sanitari de Barcelona (tram. 250-00484/09). Grup Parlamentari Socialista. Debat i votació (text presentat: BOPC 76, 72).

9. Proposta de resolució sobre el manteniment dels serveis i els recursos de l'Hospital de Mataró i sobre el funcionament del Consorci Hospitalari de Mataró (tram. 250-00495/09). Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 76, 79; esmenes: BOPC 114, 19).

10. Proposta de resolució sobre l'ampliació de l'horari d'atenció del centre d'atenció primària de Sant Sadurn d'Anoia (Alt Penedès) (tram. 250-00499/09). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 76, 82; esmenes: BOPC 114, 21).

11. Sol·licitud de compareixença de Pedro L. Alonso, professor i director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona, davant la Comissió de Salut perquè informi sobre la investigació de la vacuna contra la malària (tram. 356-00261/09). M. Assumpció Laïlla i Jou, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Josep M. Sabaté Guasch, del Grup Parlamentari Socialista, Eva García i Rodríguez, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Laia Ortiz Castellví, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Carme Capdevila i Palau, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Jordi Cañas Pérez, del Subgrup Parlamentari Ciutadans. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

12. Compareixença de representants de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer davant la Comissió de Salut per a presentar les tasques acomplertes i explicar els projectes de futur (tram. 357-00213/09). Comissió de Salut. Compareixença.

El president

Bona tarda, diputats i diputades. Donem la benvinguda al nou diputat, l'illustre senyor Josep Vendrell, que substitueix la diputada Laia Ortiz, que ha marxat cap a Madrid. Benvingut, i..., bé, i molta feina.

Proposta de resolució

sobre la construcció del centre d'urgències d'atenció primària de Pineda de Mar (Maresme) (tram. 250-00325/09)

Doncs, passem a l'ordre del dia, al primer punt: Proposta de resolució sobre la construcció del centre d'urgències d'atenció primària de Pineda de Mar, Maresme.

Abans de començar amb aquest punt, voldria dir que el novè punt, d'Iniciativa per Catalunya Verds, se substanciarà just abans dels punts de les compareixences, o sigui, al finalitzar el punt 10 –o sigui, el 9 anirà després del 10, avançarem el... (Pausa.) Té la paraula l'il·lustre diputat Pere Aragonès... (Veus de fons.)

De substitucions en els grups, n'hi han? (Pausa.) María José...?

(El president dona la paraula a Carme Capdevila i Palau.)

Carme Capdevila i Palau

No, president, són puntuals, per defensar mocions concretes.

El president

D'acord. I, en el cas del Partit Popular sí que es... (Veus de fons.) Té la paraula.

María José Garcia Cuevas

Solamente para anunciar a la Mesa que sustituiré a la portavoz del Partido Popular, Eva García, y la sustituiré yo hoy.

Gracias.

El president

Molt bé. Moltes gràcies.

María José Garcia Cuevas

Sí, en mi lugar en la Mesa vendrá la compañera del partido Marisa Xandri, pero que está llegando.

Gracias.

El president

Molt bé, gràcies. Doncs, senyor Aragonès, té la paraula.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Bé. Presentem, per part d'Esquerra Republicana de Catalunya, aquesta proposta de resolució per tal que es pugui desenvolupar en un futur a Pineda de Mar un centre d'urgències d'atenció primària.

Pineda, com altres municipis del Maresme, ha tingut un creixement molt important a nivell demogràfic en els darrers anys. En el text de la proposta de resolució, en l'exposició de motius, hem posat algunes dades.

L'any 2001, doncs, hi havia 20.000 habitants i escaig i el 2010, a finals del 2010, ja parlàvem de prop de 26.000. Per tant, un augment de població concentrat en dos sectors, sobretot parelles joves que s'estableixen al municipi i, per tant, un increment també, que amb els anys que hi ha hagut..., dels infants residents al municipi. I també de famílies que, quan es retiren, quan es jubilen, hi tenien segona residència, la converteixen en primera. Per tant, també un augment de la població del tram de la gent gran, no? Per tant, això el que ha comportat és una major pressió sobre els serveis públics de salut i els equipaments actuals, que bàsicament es concentren en els dos centres d'atenció primària de Pineda –un que és, doncs, un consultori en un centre d'atenció primària, el de Pineda Centre i el del barri de Poblenou– i l'Hospital Sant Jaume de Calella, que també abraça l'Alt Maresme, no donen l'abast en situacions bastant sovint en l'àmbit d'urgències.

Per aquestes raons, des de l'ajuntament i des de diferents entitats del municipi s'ha demanat reiteradament la construcció d'un centre d'urgències d'atenció primària, per una banda, doncs, per treure pressió a les urgències, que en aquests moments estan concentrades a l'hospital de Calella, i, sobretot, per donar suport als centres d'atenció primària existents a la zona. Com tothom sap, els centres d'urgències d'atenció primària cobreixen les necessitats ambulatòries i domiciliàries fora també de l'horari habitual dels CAP i, com dèiem, permeten descongestionar els serveis d'urgència dels hospitals.

Aquesta demanda..., l'any 2009 el Departament de Salut va confirmar-ne la construcció, l'ajuntament ha posat a disposició un terreny, i a data de presentar la proposta de resolució encara no s'havien iniciat les obres de construcció i en data actual tampoc s'han iniciat, no? Evidentment estem en un moment d'ajust de la despesa, però nosaltres creiem que un servei d'aquestes característiques ajudaria a una major racionalització dels serveis de salut en el territori i permetria, doncs, desbloquejar les urgències existents a l'hospital de referència, que és l'Hospital Sant Jaume de Calella, i de l'Alt Maresme.

Per això, demanem en aquesta proposta de resolució que s'iniciïn, doncs, els tràmits perquè amb la màxima celeritat es pugui posar en marxa aquest centre d'urgències d'atenció primària.

També, per a la celeritat de la discussió d'aquest punt de l'ordre del dia, per part del Grup Parlamentari de Convergència i Unió se'ns ha presentat una esmena, que presentarà..., doncs, que després ens comentaran, però que, en tot cas, el que permet és la possibilitat que en els propers pressupostos pugui haver-hi aquest projecte de construcció a través d'un estudi previ del Govern.

Per tant, nosaltres entenem que, a causa del context, també, financer en què ens trobem, acceptaríem l'esmena; i, per tant, d'aquesta manera possibilitar que en els propers pressupostos hi hagi la possibilitat que es pugui incloure una partida per a la construcció d'aquest centre d'urgències d'atenció primària.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat Joan Morell, pel Grup de Convergència i Unió.

Joan Morell i Comas

Moltes gràcies, senyor president. Bé. També, com comentava el company diputat Pere Aragonès, per tema de celeritat no repetirem els arguments que compartim i que els dos coneixem; els dos som diputats i veïns de Pineda de Mar. Agrair també que aquesta esmena que s'ha fet des del Govern, amb ganes d'intentar arribar a un acord..., i dir, doncs, que coincidim amb aquestes necessitats en aquest cas concret, de Pineda de Mar. Per tant, s'ha fet un esforç també per ser capaços tots plegats, si és possible de forma unànime, d'arribar a un consens; també per poder visualitzar que en els temes que importen a la comarca i a Pineda, i en un tema de salut, tots plegats hi hem de donar un cop de mà. I hem fet aquesta esmena amb aquesta intenció de poder arribar a un consens.

Només un petit comentari, que vostè diu que el Departament de Salut va confirmar-ne la construcció. I per ser una mica rigorosos, el que va fer va ser anunciar, eh?, aquesta construcció. Perquè per poder portar a terme aquesta construcció fa falta el solar, que és evident que l'Ajuntament de Pineda ja ho ha fet; feia falta aquest pla funcional del Departament de Salut, que no estava fet; i evidentment fa falta disponibilitat pressupostària, que és el que amb aquesta esmena i amb aquest acord procurem..., a fi i efecte que el Govern pugui posar aquesta disponibilitat pressupostària per poder tirar això endavant.

Ens quedem amb allò positiu de la proposta, que compartim, i esperem, doncs, que la resta de grups també donin suport a aquesta moció, perquè, com més aviat sigui possible, si les consignacions pressupostàries ho permeten, puguem tenir aquest CUAP tan necessari per al municipi de Pineda.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula... (*veus de fons*), l'honorable diputada Caterina Mieras.

Caterina Mieras i Barceló

Gràcies, president. Per anunciar, doncs, que nosaltres recolzarem aquesta proposta. En tot cas, doncs, també que ho seguirem molt de prop. Som conscients, doncs, que els pressupostos són el que són, però sempre, des del primer dia, hem dit que s'ha de fer ordre de prioritats i creiem que aquesta n'és una.

Ho seguirem de prop perquè canviar la paraula «continuar» per «estudiar» vol dir, doncs, que el compromís és menor. Esperem que sigui aquest compromís..., i que hi sigui en els pressupostos, i ho seguirem de prop quan es negociïn els pressupostos.

Hi votarem afirmativament, evidentment.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. La il·lustre diputada Garcia Cuevas, pel Partit Popular...

María José Garcia Cuevas

Sí, gracias, presidente. Para anunciar el voto favorable, una vez aceptada la enmienda de Convergencia, puesto que sin una partida presupuestaria, pues, nos parecía que la propuesta quedaba más floja, con lo cual, aceptando la enmienda de Convergencia, apoyaremos la propuesta.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. L'il·lustre diputat Josep Vendrell, per Iniciativa per Catalunya Verds...

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Si m'ho permet..., és la primera vegada que m'adreço a aquesta comissió i és la primera intervenció que faig com a diputat del Parlament de Catalunya. Gràcies per la seva benvinguda. Tindrem ocasió i temps de treballar extensament durant aquest període, conscient que pujo a un tren en marxa, en substituir la Laia Ortiz, no? Bé. Tindrem temps de conèixer-nos més a fons, no?

Sobre la proposta de resolució que presenta el Grup d'Esquerra Republicana, confirmar el nostre suport, el nostre acord amb aquesta proposta.

La problemàtica de Pineda no és exclusiva de Pineda, és una problemàtica arreu de Catalunya provocada per l'augment demogràfic d'aquests darrers anys; en el cas de Pineda, cinc mil habitants més des de 2001 fins al 2010, que evidentment han suposat un increment de la demanda d'assistència sanitària. I, malgrat els esforços que s'han fet els darrers anys, potser no tant aquest darrer, però els darrers anys anteriors, és evident que no han estat suficients per adequar l'oferta sanitària a la nova demanda assistent i per completar el mapa sanitari de Catalunya.

És a dir, els serveis sanitaris pateixen una doble pressió, i la ciutadania una doble mancança: allò que es retalla i allò que es deixa de fer o es reestructura, i allò que no es fa. I la suma d'ambdós factors provoca una pressió sobre els serveis sanitaris que efectivament fa que la qualitat se'n ressenti. I aquest és un problema a Pineda i, com diu l'exposició de motius de la resolució, també és un problema de tot l'Alt Maresme, que té els mateixos serveis que fa uns anys però amb més població per atendre.

Aquest és un compromís del Departament de Salut del 2010. Si no ho tinc mal entès, fins i tot, reiterat posteriorment, no? (*Veus de fons.*) Del 2009, però, i reiterat posteriorment, el 2010. Hi ha allò del factor de continuïtat institucional, de la identificació de demandes i de prioritats que cal fer. I creiem que és un centre molt adequat, que efectivament el que ha de fer és donar suport als equips

d'atenció primària en el cas de les urgències i que, fins i tot, són alternativa, compleixen la funció d'alternativa a les urgències hospitalàries, no? En aquest cas, també es dóna la condició necessària que ja existeix un espai físic, un solar on construir l'equipament.

I, per tant, per aquestes raons donem suport a aquesta proposta de resolució, entenent que potser ens agrada-va una mica més el redactat inicial i original, perquè el concepte «estudiar» no deixa de ser una cosa molt genèrica que no garanteix la seva aprovació definitiva en els pressupostos. En qualsevol cas, hi estarem molt atents i, per nosaltres, també serà una prioritat en el debat pressupostari.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'il·lustre diputat Jordi Cañas pel Subgrup de Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. El voto de Ciudadans será favorable a la propuesta. Hubiera sido favorable animosamente a la propuesta original y será favorable melancólicamente a la finalmente acordada. Lo digo porque es una enmienda muy hábil, tiene usted que reconocer la habilidad. Porque no dicen de qué presupuestos, ¡es en el año! Lógicamente, cualquier tipo de inversión tiene que tener una dotación presupuestaria, pero ustedes, con una habilidad florentina, han eludido incorporar el año 2012. Yo les felicito y les felicito que los compañeros de Esquerra Republicana les hayan aceptado esa elusión temporal. De cualquier manera, como catálogo de buenas intenciones está bien.

Simplemente recordar lo que siempre digo, pero con poco predicamento –debe ser falta de potencia de voz. Sería bueno que ustedes presentaran un calendario en el cual planificasen la ejecución de las inversiones de los equipamientos sanitarios prioritarios, menos prioritarios y poco prioritarios. Más que nada porque nos evitaríamos tantas propuestas, nos evitaríamos tantas discusiones estériles, nos evitaríamos tantas enmiendas patada a seguir, ¿verdad?, y a lo mejor nos podíamos dedicar a otras cosas.

Si ustedes nos presentan, cuando ustedes convengan –antes del 2014, esperemos–, un calendario de ejecución de equipamientos sanitarios en función de su prioridad y en un calendario, en función de los presupuestos, que, salvo cambio copernicano, van a ser siempre paupérrimos en sus recursos, porque no sé qué va a cambiar el 2012 que ustedes desconozcan a día de hoy, para estudiar e incorporar, ¿verdad? –o el 2013. Como no creo en los milagros, pues, seguramente sería bueno que ustedes o algunos que ustedes creen..., pero por pura práctica política sería bueno que ustedes hicieran un calendario, que calendarizasen las inversiones, y así nos evitasen, pues, estos..., bueno, no pérdida de tiempo, porque no lo es, porque siempre está bien hablar sobre temas importantes, pe-

ro sobre todo si tiene un resultado práctico, y este, sin duda, y la aprobación que tendremos en esta comisión no lo son.

Gracias.

El president

Passem a la votació.

Vots afirmatius?

Doncs, queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre el manteniment dels serveis de l'Hospital Universitari de Bellvitge i l'acabament de la segona fase de l'ampliació de l'hospital (tram. 250-00347/09)

Passem al segon punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el manteniment dels serveis de l'Hospital Universitari de Bellvitge i l'acabament de la segona fase de l'ampliació de l'hospital. Té la paraula l'honorable diputada Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Aquesta és una proposta de resolució que vam presentar a mitjan mes d'abril. Han passat més de set mesos, com qui diu vuit mesos, i, per tant, bona part de l'exposició de motius es manté i una altra part, doncs, s'ha aguditzat, per dir-ho d'alguna manera.

La proposta de resolució, de fet, consta, tot i ser expressada en un únic paràgraf, de dues parts. Una és el manteniment dels recursos humans i materials destinats a l'Hospital de Bellvitge; en aquell moment vull recordar que es va començar a parlar del tancament de més de dos-cents llits, quinze quiròfans, unitats de cures intensives. I la segona és sobre tirar endavant la segona fase de l'ampliació de l'hospital, que estava paralitzada en aquell moment. No ha perdut vigència, malgrat aquests vuit mesos que ha trigat a veure's en aquesta comissió, atès que s'han tancat diverses unitats d'hospitalització, s'han tancat unitats de cures intensives, hi ha una precarietat laboral important –persones que feia molts anys que hi treballaven ara són a l'atur; hi ha contractacions de jornades de vint-i-una hores setmanals, d'un mes de durada, dos mesos de durada o una setmana de durada; persones que no tenen l'experiència de treball que tenien aquestes altres persones que ara són a l'atur, després d'anys de treball– i hi ha hagut un deteriorament evident de la qualitat assistencial i un allargament important de les llistes d'espera. Per tant, nosaltres mantenim la vigència d'aquesta proposta de resolució.

I, pel que fa al posicionament de l'esmena del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, volem agrair la voluntat del Grup Parlamentari de Convergència i Unió d'arribar a un acord sobre aquesta proposta de resolució, però no la podem pas acceptar perquè, per nosaltres, no és el mateix garantir els recursos

destinats a prestar una atenció sanitària de qualitat a l'Hospitalet de Llobregat i a la comarca del Baix Llobregat, perquè entenem que no entenem el mateix de «garantir recursos per prestar una atenció sanitària de qualitat», vista la situació de precarietat laboral, acomiadaments i deteriorament important de la qualitat assistencial. No entenem el mateix i, per tant, creiem que el que s'ha de fer és mantenir els recursos destinats a l'Hospital de Bellvitge. En segon lloc, perquè l'Hospital de Bellvitge no és l'hospital de l'Hospitalet i del Baix Llobregat, sinó que és un hospital que supera aquesta àrea d'influència i té un impacte molt major.

Demanam el vot favorable a aquesta proposta de resolució per la complicació que s'està vivint en l'atenció i la qualitat assistencial a l'Hospital de Bellvitge, que entenem que hauria de ser una prioritat per a tot-hom poder asseure'ns, poder parlar de com s'afronta la recuperació del múscul que ha perdut l'Hospital de Bellvitge, perquè és evident. I, per tant, volem mantenir, tant per al debat com pel contingut, aquesta proposta de resolució, i demanaríem que s'hi votés afirmativament.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la il·lustre diputada Meritxell Borràs, pel Grup de Convergència i Unió.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Toca avui parlar de l'Hospital Universitari de Bellvitge i toca avui fer-ho amb la màxima responsabilitat, és veritat. I fer-ho, també se'ns demanava, doncs, amb la necessitat de diàleg, amb la necessitat de voler arribar a acords, de fer-ho amb serenitat i de veure quina és la realitat.

I la realitat és que hi ha hagut una política per part del departament de sanitat al llarg, doncs, del temps –no ho situarem en unes èpoques determinades, perquè jo crec que és fruit de tot el temps– de fer nous hospitals; nous hospitals, alguns d'ells, doncs, ben a prop de l'Hospital de Bellvitge, com és l'Hospital Moisès Broggi o el nou hospital del parc sanitari de Sant Boi de Llobregat, que lògicament atenen una població que abans anava sempre a l'Hospital de Bellvitge. Per tant, recull tota la població que abans era atesa, únicament i exclusivament, a l'Hospital de Bellvitge; ara tenen altres centres hospitalaris on ser atesos, on són atesos, per la seva proximitat. I, per tant, és en aquest sentit que hi ha una dispersió del que és la població atesa en l'Hospital de Bellvitge en altres hospitals de l'entorn –no de la comarca, però pràcticament, no?–, al Baix Llobregat.

Per altra banda, és una realitat que l'Hospital de Bellvitge és un centre punter de referència i que és la voluntat del departament, i entenem que així ha de ser, doncs, de mantenir el mateix nivell d'excel·lència d'aquest important centre, i, fins i tot, millorar la seva vessant de referència a nivell d'hospital terciari. I, per tant, aquesta és una condició que no només no

es vol perdre, sinó que es vol millorar. Per tant, entenem que hem de poder diferenciar amb tranquil·litat i amb serenitat el que és una cosa de l'altra, i és dir que el fet d'haver-hi nous hospitals a la mateixa zona geogràfica, doncs, porta que una bona part de la població que abans venia a l'Hospitalet, concretament a l'Hospital de Bellvitge, ara es derivi cap a altres centres hospitalaris. I aquesta és una realitat objectiva que ens trobem. També és una realitat objectiva que aquest hospital és un hospital punter, de màxim nivell, en podríem dir, que és un hospital de referència i que no volem de cap manera que deixi de ser-ho.

Per tant, és en aquest sentit que la nostra esmena anava a demanar garantir els recursos destinats a prestar una atenció sanitària de qualitat a l'Hospitalet de Llobregat i a la comarca del Baix Llobregat. En aquesta línia és que nosaltres presentàvem l'esmena, doncs, com aquí s'ha dit, a aquesta proposta de resolució, perquè entenem que amb serenitat i sense faltar al que és la realitat hem de saber explicar les coses.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'il·lustre diputat Josep Maria Sabaté, pel Grup del Partit dels Socialistes de Catalunya.

Josep M. Sabaté Guasch

Moltes gràcies, president. Precisament, nosaltres estem d'acord amb tots els plantejaments que s'han fet per un costat i per l'altre: el que defensa la proposició i el que defensa l'esmena. El que passa és que voldríem matisar, si m'ho permet, la nostra posició favorable amb un parell de qüestions.

Primera, fruit del mapa sanitari aprovat el 2008, tenim una proposta de reorganització de l'alta complexitat, serveis de terciarisme, que en aquests moments, amb el nou Pla de salut, és una de les qüestions principals i primeres que s'han d'abordar. I ho dic perquè l'Hospital de Bellvitge era cabdal per fer tot aquest tipus de serveis al sud de Catalunya, no només a l'àrea metropolitana de Barcelona, la metropolitana sud, sinó també a les comarques del Camp de Tarragona i de Terres de l'Ebre com a centre referent. I, a més a més, havia de recuperar, fruit precisament de l'obertura de l'hospital de Sant Joan Despí i també dels canvis que hi podien haver a l'hospital de l'Hospitalet..., fruit d'aquesta inauguració, havia de desprendre's de baixa i mitjana complexitat i recuperar aquella alta complexitat que precisament en aquests moments –i crec que encara passa– anava cap a la Vall d'Hebron i anava cap al Clínic, i parlo probablement d'una dotació de més de quaranta llits de forma permanent, que s'havien de reocupar.

Per tant, no entenem que hi hagi una recessió en aquest sentit i estem d'acord amb els plantejaments no només de manteniment, sinó de revisió. És a dir, ens sentiríem còmodes que s'acceptés l'esmena que presenta Convergència, però dotant-la d'aquest perfil que

li dic jo i que li demano que es consideri. Per tant, no és només que hagi deixat d'anar-hi gent, sinó que és que hem de recuperar els que encara marxen, perquè, si no, mai serà un hospital del nivell i de la complexitat que tots volem que sigui Bellvitge.

Hi havia documents i treballs fets en aquesta línia, que es recolliran en el Pla de salut que està ara en discussió i en elaboració. Bellvitge ha de ser molt més; però, evidentment, per ser molt més el que no podem fer és traure-li recursos. Però no estem gens d'acord que s'hagin de mantenir els recursos com estan, sinó tot al contrari: que s'hagin de reorganitzar, millorar-los i revisar-los, precisament basats en els arguments de la proposta i basats també en els arguments de l'esmena.

Per tant, només dir que votarem a favor de la proposta que quedí –ja se'ns ha anunciat que no s'accepta l'esmena. I que nosaltres anunciem que properament portarem una proposta de resolució que reculli tota aquesta qüestió, un cop s'hagi vist quins són els propòsits dintre del Pla de salut.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora María José García Cuevas, pel Partit Popular.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Nosotros vemos que la propuesta tiene dos partes claramente y nos gustaría pedir votación separada. Pediríamos un primer punto hasta «el Hospital de Bellvitge» y la segunda parte sería «acabar i posar en funcionament la segona fase de l'ampliació de l'hospital».

Entendemos que son dos partes diferentes que nos obligan a posicionarnos de manera distinta, porque en la primera parte estamos hablando de mantener los recursos destinados. Nosotros no somos favorables a recortar recursos pero sí somos favorables a reorganizarlos o redistribuirlos de una manera más eficiente, con lo cual en esta primera parte nos abstendríamos, porque sí que nos gustaba más lo de garantizar los recursos. Si no se acepta la enmienda nosotros preferimos abstenernos; tampoco, en ningún caso, votaríamos en contra.

Pero en la segunda parte, de lo que es «acabar y poner en funcionamiento la segunda fase de la ampliación del hospital», estamos totalmente a favor. En ese sentido hemos presentado propuestas de resolución desde mi grupo, y esa segunda parte, si se acepta la votación separada, pues, la votaríamos a favor.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat Josep Vendrell, per Iniciativa per Catalunya Verds.

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies, president. També, per manifestar el suport a la proposta de resolució presentada sobre l'Hospital de Bellvitge. I ho voldria concretar en tres raons.

La primera és perquè, com és evident i com he manifestat en altres ocasions, no creiem que l'ajustament pressupostari hagi de recaure sobre l'assistència sanitària. És a dir que nosaltres pensem que cal reduir el pes de les estructures directives, que cal reduir la despesa farmacèutica, que es pot guanyar en eficiència i en eficàcia en tots els processos, però no estem d'acord a tancar unitats de cures intensives, a reduir personal, a tancar quiròfans o llits. I aquesta jo crec que és una qüestió de principi que cal remarcar perquè, en definitiva, això acaba recaient sobre la qualitat de l'assistència, sobre els drets de la ciutadania i sobre els professionals, que treballen en pitjors condicions, no?

En segon lloc, com es deia abans, per la importància de l'Hospital Universitari de Bellvitge –les dades ho posen en evidència: 900 persones malaltes ingressades, 1.500 visites, 90 cirurgies diàries. I, efectivament, no és un hospital local de l'Hospitalet ni comarcal del Baix Llobregat, sinó que és la referència de les regions sanitàries del sud de Catalunya, amb un radi d'acció o d'influència que abasta 2 milions de persones. I, per tant, com a hospital de referència, té una gran importància i singularitat. Jo crec que aquesta és una qüestió important a remarcar. I, a més a més, de la manera que s'estaven aplicant també aquest tipus de mesures, amb molt poc temps, amb molt poc diàleg o sense diàleg amb els professionals, jo crec que fa que tot plegat sigui pitjor i la situació també es vagi deteriorant, no?

I, en tercer lloc, pel que diu al final de la proposta de resolució. Per l'ampliació que es proposa de l'Hospital de Bellvitge, que, de fet, és una necessitat objectiva, llargament demanada també pels professionals, que permetria incrementar l'espai disponible, disposar de més i millor tecnologia, i que, de fet, l'equipament com a tal ja està; s'ha de dotar aquest equipament, cal lligar-lo, no?, amb l'edifici central. I, per tant, diguéssim, això està pràcticament..., podria estar enllestit, i cal donar-li una empenta i cal un compromís en aquest sentit, perquè això pot millorar les capacitats, doncs, d'aquest centre hospitalari.

Per aquestes raons, donem suport a la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jordi Cañas, pel Subgrup Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Vemos que las listas de espera no solo han llegado a nuestro sistema de salud, sino también a esta comisión, porque realmente que estamos tratando un tema introducido en abril..., estamos en diciembre. La agilidad..., igual tenemos que hacer una ómnibus de agilidad de procedimientos parlamentarios, porque vaya tela. Bueno.

A ver, si el Grupo de Esquerra Republicana no acepta la enmienda de Convergencia también pediríamos que se hiciera una votación separada respecto a la propuesta, también acabando en «Hospital de Bellvitge», pero por una situación diferente a la del Partido Popular, porque dice: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a mantenir els recursos.» Hombre, «mantenir» no, en todo caso «recuperar» los recursos que tenía previamente a los recortes, porque, claro, esto entró en abril; entonces..., estamos en diciembre. Entonces, el mantener..., si vamos a mantener lo que existe actualmente estaríamos perdiendo aquello que se ha recortado. Por lo tanto sería «recuperar». En este caso, si se hiciera votación separada nos abstendríamos o votaríamos en contra de este primer tramo. Y votaríamos a favor del poner en marcha, en funcionamiento la segunda fase de ampliación del hospital.

Creemos que ya, como estamos en una comisión donde generalmente hacemos inventario de buenos propósitos, sería conveniente que el Grupo de Esquerra, pues, valorase el aceptar la enmienda del Grupo de Convergencia. Solo tiene un fallo respecto a la anterior enmienda aceptada, en otro tema diferente, también es cierto, que es que aquí ni siquiera se pone en el marco de elaboración de los presupuestos, con lo cual ni que solo sea por..., un poquito de tapar todos los flancos, sería bueno que lo hubiesen incorporado, porque si no quedaría aplazada *sine die*, su propuesta.

Pero bueno, ya le digo, creo que es imprescindible la recuperación de la inversión en el Hospital de Bellvitge, y es imprescindible y es poco opinable la necesidad de acabar esa segunda fase del hospital. Es una cosa presupuestaria y de prioridades políticas; y sobre todo de prioridad y de que modelo estamos construyendo, está construyendo este Gobierno, respecto a nuestra sanidad pública y la voluntad que tiene respecto al futuro de los centros de referencia de nuestra comunidad.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Sí, també per al·lusions i per poder concretar, ja que tothom m'ha instat que accepti –o gairebé tothom– l'esmena. Nosaltres, des del Grup Parlamentari d'Esquerra, volem reiterar que a aquestes alçades, després de tancament de diverses unitats, després que s'han allargat les llistes d'espera... Si fos una qüestió de reorganització hospitalària al Baix Llobregat, amb el Broggi i l'Hospital de Sant Boi, no hi hauria hagut un increment de les llistes d'espera.

Hi ha hagut un allargament. A finals de setembre cirurgians de l'Hospital de Bellvitge deien, denunciaven que les llistes d'espera ja estaven al límit i que la llista d'espera de malalts prioritzats, malalties greus, ha estat molt més llarga. Més de dos mesos s'han afegit a les intervencions oncològiques, per exemple. Per tant, no és una qüestió de reorganització de l'atenció hospi-

talària baixllobregatina, sinó que és una qüestió realment que no es poden garantir els recursos destinats a prestar una atenció sanitària de qualitat, perquè no s'està garantint aquesta qüestió.

De manera que nosaltres no podem acceptar aquesta esmena, tot i que acceptem dividir, si la Mesa així ho permet, la votació. Per tant, acceptaríem la divisió de la votació.

El president

Molt bé. Per tant, farem votació separada... (*Veus de fons.*) Sí, la primera votació seria la primera part de la proposta de resolució, que és: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a mantenir els recursos destinats a l'Hospital de Bellvitge.» És així? (*Pausa.*) Votem aquesta part? (*Pausa.*)

Doncs, vots afirmatius?

Sis.

Vots negatius?

Abstencions?

Doncs, queda rebutjada amb 8 vots en contra, 6 d'afirmatius i 3 abstencions.

La segona part no cal que la llegeixi, no? És la resta: «Acabar i posar en funcionament la segona fase de l'ampliació de l'hospital per tal que la seva imprescindible activitat per al conjunt de la ciutadania de l'Hospitalet, de l'àrea d'influència més immediata i de tot Catalunya no es vegi afectada.» És així? (*Pausa.*)

Vots afirmatius?

Doncs, queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre la creació d'un centre d'atenció primària al barri de Gavà Mar, a Gavà (Baix Llobregat) (tram. 250-00360/09)

Tercer punt: Proposta de resolució sobre la creació d'un centre d'atenció primària al barri de Gavà Mar, a Gavà; la presenta el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, l'honorable diputada Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Gràcies, president. Una altra proposta de resolució del mes d'abril d'enguany, vuit mesos després, i han passat moltes coses des d'aleshores que han agreujat encara més la situació de l'atenció sanitària primària, en aquest cas de salut, per als veïns i veïnes de Gavà Mar.

La proposta de resolució el que demana és que el Govern iniciï en un període no inferior a sis mesos –és a dir, ja estem fora d'aquell termini que demanàvem en el seu moment– la valoració de les necessitats dels barris de Gavà Mar i de Castelldefels Platja per implantar possiblement, eh?, un nou ambulatori, prenent com a referència la conurbació urbana que conformen

els dos sectors, és a dir, utilitzar el paràmetre litoral i no pas el paràmetre del que és la mateixa ciutat de Gavà.

No només no s'ha dut a terme, doncs, aquest estudi de valoració de necessitat dels barris per tal d'implantar un tercer CAP a Gavà, que sigui Gavà Mar - Castelldefels Platja, sinó que, a més a més, en aquest termini de temps, concretament juny-juliol d'aquest any, s'ha tancat l'únic dispensari, l'únic punt d'atenció sanitària primària que tenia el barri de Gavà Mar. Parlem d'un barri de sis mil habitants, que està aïllat, a quatre quilòmetres del nucli urbà de Gavà, i que, a hores d'ara, per tant, no tenen cap tipus d'equipament de salut que els sigui proper. El Grup Parlamentari d'Esquerra vam entrar una iniciativa posterior a aquesta, que tampoc no s'ha vist encara en aquesta comissió, per demanar que es reobri el dispensari de Gavà Mar atès que, ho reitero, s'han quedat sense cap tipus d'assistència.

El Grup Socialista hi va presentar una esmena que nosaltres no acceptem perquè no versa sobre la qüestió que tractem en aquesta proposta de resolució. El Pla de Ponent és un projecte macrourbanístic que no ha comptat mai amb el suport d'Esquerra Republicana de Catalunya a Gavà; és un projecte que no s'ha complert per raons de l'economia i que el projecte urbanístic no es va fer realitat i difícilment, tal com estan les coses, es farà realitat en les pròximes dècades. Per tant, no s'han començat ni a construir els 153 habitatges que estaven previstos i, per tant, al Pla de Ponent un CAP ara, doncs, no hi fa falta; en tot cas, on fa falta és a la zona de Gavà Mar. Nosaltres no podem acceptar, per tant, aquesta esmena en aquest sentit.

I sí que demanàriem que es votés favorablement l'estudi per implantar aquest nou CAP en aquest sector de Gavà Mar i Castelldefels Platja. I, en tot cas, quan arribi el moment de debatre –esperem que no d'aquí a quatre mesos– la proposta de resolució sobre el dispensari de Gavà Mar, en aquell moment es pugui decidir de reobrir aquest dispensari per tal de dotar d'assistència aquests sis mil habitants que estan aïllats del nucli urbà, a quatre quilòmetres.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Eva Granados, per defensar l'esmena del Partit dels Socialistes.

Eva Granados Galiano

Gràcies, president. Sí, ho deia ara la portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana: es tracta d'una proposta de resolució que es va admetre a tràmit el 26 d'abril; l'esmena, en aquest cas, del Grup Parlamentari Socialista, doncs, va ser al juny. Per tant, parlem, doncs, que han passat molts mesos i que la situació de l'oferta sanitària, dels serveis sanitaris a la ciutat de Gavà ha patit retallades, s'ha agreujat, i, per tant, en aquests moments tenim el centre de salut de Gavà Mar tancat des de després de l'estiu.

La proposta de resolució diu que s'estudii aquesta necessitat d'un centre d'atenció primària a la zona de la platja de Gavà i de Castelldefels. Nosaltres, des del Grup Parlamentari Socialista, creiem que aquest estudi no s'ha de fer en aquests moments, justament perquè a l'haver-se tancat el centre de salut de Gavà Mar és evident que hi ha una necessitat objectiva d'uns serveis sanitaris en aquella zona. I, per tant, nosaltres el que considerem és que cal reobrir aquest centre de salut, que creiem que podria ser aquest embrió d'aquest centre d'atenció primària a la zona de la platja.

Tot i això, i davant de la necessitat objectiva d'aquests serveis sanitaris, el Grup Parlamentari Socialista recolzarà la proposta d'Esquerra Republicana, tot i que avui, tancat el dispensari, creiem que el redactat de la proposta de resolució sembla una mica dilatori: sis mesos per estudiar la possible implantació d'una cosa que nosaltres considerem que és objectivament imprescindible. També creiem que aquest estudi..., s'haurà de tenir en compte, si es du a terme i si s'aprova la proposta de resolució, doncs, que el fet que siguin zones de platja no té per què ser més accessible. Hi han molts quilòmetres de litoral entre les dues ciutats de les quals parlem, i, per tant, podríem estar parlant de comprometre també altres equipaments de les dues ciutats.

Dit això, el Grup Parlamentari Socialista ha presentat una esmena, que vull aclarir que és una esmena d'addició, perquè entenem que l'acció del Govern de Convergència i Unió en matèria de salut no és neutral, és lesiva per als interessos de la població de Gavà i també de Castelldefels, i també perquè les necessitats, com he dit ara, són objectives. Nosaltres estem convençuts que un possible nou ambulatori no ha d'anar en detriment del compliment del mapa sanitari de les dues ciutats. I és per això que creiem que és del tot adient l'esmena d'addició, perquè la generació, la creació d'un nou ambulatori a la zona de la platja no ha d'anar en detriment del desplegament del que està previst, dels mapes sanitaris de les dues ciutats. I és per això..., i volem posar en valor la necessitat de completar aquest mapa sanitari, de les ofertes sanitàries. I justament parlem del CAP de Ca n'Aymenrich, de Castelldefels, perquè té un projecte executiu fet; i parlem del tercer ambulatori de Gavà, perquè està planificat, perquè té llicència d'obres i perquè donaria servei al barri de les Bòbiles, de Colomeres i de Diagonal-Balmes, entre d'altres.

Nosaltres lamentem que el Grup Parlamentari d'Esquerra no accepti aquesta esmena, que, bé, faria el compliment del mapa sanitari de les dues ciutats, i per això, doncs, anunciem que farem una proposta de resolució, que espero que no trigui tants mesos a ser debatuda en aquesta comissió parlamentària, per complementar aquest mapa sanitari de les dues ciutats.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora María José Garcia Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. El Partido Popular va a votar a favor de esta propuesta de resolución por dos motivos que quiero explicar brevemente: uno, porque el tercer CAP de Gavà es una prioridad para mi partido y, de hecho, fue uno de los equipamientos que fue incluido por el Partido Popular en los presupuestos de la Generalitat en el 2011, aunque no se concretaba que fuera en Gavà Mar; pero, y este es el segundo motivo, la exposición de motivos y el planteamiento de la propuesta de Esquerra nos parecen absolutamente correctas y por esto la apoyamos. Estamos convencidos y la apoyamos.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Senyor Josep Vendrell...?

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies, president. També per expressar el suport a la proposta de resolució i també l'acord amb l'esmena que fa el Grup Socialista, en el sentit que efectivament s'adequa, el que es planteja, a les necessitats de Gavà i Castelldefels, que és la construcció dels CAP que ja estan compromesos i que, a més a més, és la demanda que fa l'ajuntament.

Ens trobem amb aquesta contradicció, no?, que efectivament la proposta de resolució té data de 12 d'abril i la realitat ara és una altra, ha evolucionat i és diferent. I és que ens trobem en la situació d'un barri, de Gavà Mar, que ara mateix té un problema greu de manca dels serveis sanitaris adequats, quan és un nucli, doncs, de sis mil habitants i el dispensari feia un servei molt ben valorat pels ciutadans i que no era menor, no? Vint hores setmanals de medicina general, vint-i-cinc hores setmanals de pediatria, els serveis corresponents d'infermeria... I, per tant, creiem que també aquesta seria una urgència, que no pot trigar sis mesos ni vuit mesos, sinó una urgència a la qual fer front, no?

En definitiva, estem d'acord amb la proposta de resolució que se'ns planteja, doncs, de realitzar, d'analitzar aquesta valoració de les necessitats de Gavà Mar i de Castelldefels Platja; de reivindicar, ni que no estigui en el text de la resolució, aquest dispensari i el dret dels ciutadans de Gavà Mar a tenir una assistència sanitària correcta. I també amb la proposta que es compleixin els compromisos que s'havien adquirit per a la construcció d'un tercer CAP a Gavà, i també els compromisos adquirits amb l'Ajuntament de Castelldefels.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. No, los ritmos de empeoramiento de la situación en Cataluña son..., vamos, se ace-

leran de una manera vertiginosa, que esta comisión no puede seguir, como constatamos comisión tras comisión.

Nosotros daremos un voto favorable a la propuesta de resolución presentada por el Grupo de Esquerra Republicana porque se fundamenta en un principio interesante: el primero es empezar a estudiar. Y evaluando las necesidades de una zona de nuestra conurbación metropolitana que carece de este tipo de servicios, que hace un análisis metropolitano, o lógicamente metropolitano, que desde Ciudadans valoramos profundamente, que es que entendamos que las fronteras administrativas no son fronteras humanas y que a la hora de hacer la planificación de equipamientos es necesario evaluar esa situación, porque las realidades geográficas son diferentes y porque es cierto que la situación ha empeorado desde la presentación de esta propuesta.

Claro, cuando se presentó esta propuesta el dispensario de Gavà Mar no se había cerrado. Es decir, si había unas necesidades en la zona de Gavà Mar en abril, con posterioridad al cierre son todavía mucho mayores. Esta necesidad de estudio de convertir este dispensario, o su concepto, en un futuro CAP para prestar los servicios que esa población necesita... Es que hemos ido hacia atrás, es que esto era una buena propuesta de estudio al futuro, de planificación de inversión. Pero es que ahora lo que..., también desde Ciudadans también presentamos –no sabemos cuándo entrará en esta comisión–, que es la reapertura de este dispensario, es una solución paliativa.

Esta propuesta va en la línea correcta: estudiar, analizar y determinar una inversión necesaria, y planificarla en función de los recursos. Pero es que aquí tendremos que debatir sobre la necesidad de reabrir un dispensario que se cerró, privando de servicios básicos asistenciales a más de cinco mil ciudadanos. Claro...

Yo creo que deberíamos reflexionar, y lo digo desde el más absoluto respeto a la Mesa, sobre la necesidad de agilizar ciertos tiempos de debate de propuestas que presentan los grupos, porque no podemos dar la sensación... Y nosotros no podemos, como representantes políticos, explicarles a los ciudadanos que estamos tratando los temas que les importan nueve meses después o diez meses después. Es que esto no tiene ningún sentido –no tienen ningún sentido. No podemos ir tan por detrás de la realidad.

Entonces, nosotros vamos, como decía y para finalizar, a apoyar esta iniciativa, y esperemos que cuando entren las diferentes propuestas de la reapertura del dispensario, como mínimo, cuenten con el apoyo mayoritario de los grupos aquí presentes.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula Assumpció Laïlla, pel Grup de Convergència i Unió.

Assumpció Laïlla i Jou

De manera molt breu, per donar suport a aquesta proposta de resolució presentada per Esquerra Republicana de Catalunya, entre altres coses perquè, en el marc d'aquesta reordenació sanitària de la zona, la construcció del nou CAP de Castelldefels ha estat prioritzada per la regió sanitària del CatSalut, així com el nou CAP de Gavà 3, doncs, també és una actuació que, a hores d'ara, es troba en fase de supervisió del projecte executiu. I, per tant, hi ha la voluntat precisament que en aquesta reordenació sanitària tot això tiri endavant, a banda que també en aquesta zona, doncs, fa poc s'ha obert un CUAP, concretament a Castelldefels.

Per tant, nosaltres agraïm aquesta proposta de resolució i la capacitat que amb Esquerra hem pogut, doncs, sense haver de fer esmenes ni modificar el text original, aprovar aquesta proposta.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) Senyora Simó, vol intervenir?

Anna Simó i Castelló

No, no... Simplement, afegir-me a la petició que no passin vuit mesos fins que se substanciï una iniciativa, la que vam entrar sobre la reobertura del dispensari és del mes de juliol; esperem que no trigui gaire més a poder-se veure. Certament hauríem pogut demanar d'unir les dues propostes de resolució, d'avançar aquella; no ho vam fer en el seu moment, però demanaríem una agilitat a l'hora de poder debatre aquestes propostes de resolució.

El president

Sí, passarem a la votació. Jo els diria que després en podem parlar, els portaveus. De totes maneres, el ritme de la comissió ha sigut el ritme mensual, excepte el dia 10, que era abans de les eleccions, que se'ns va demanar que no es fes la comissió. Però sí que és veritat que hi ha molts punts a debatre i a vegades, doncs, potser les propostes queden obsoletes perquè han passat tants mesos. Crec que ara les actualitzarem bastant, els propers mesos.

Passem a la votació.

Vots afirmatius?

Doncs, queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre la designació de l'Hospital Parc Taulí, de Sabadell (Vallès Occidental), per al desplegament del Pla integral d'atenció en salut mental (tram. 250-00393/09)

Passem al quart punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre la designació de l'Hospital Parc Taulí, de Sabadell, Vallès Occidental, per al desplegament

del Pla integral d'atenció en salut mental. Té la paraula l'honorable diputada Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyor president. Bé. Des que també..., és que hem de ser reiteratius en aquest tema, des que es va presentar aquesta proposta de resolució, doncs, hem tingut l'oportunitat de poder interpellar l'honorable conseller sobre salut mental i aprovar de manera unànime en aquest Parlament una moció subsegüent en la qual hi ha el compromís del Govern de desplegar íntegrament el Pla integral de salut mental i addiccions.

I el que nosaltres demanem amb aquesta proposta de resolució, doncs, és que, atenent que en aquests moments les retallades evidentment afecten tots els sectors, tota l'atenció sanitària..., però també afecten totes aquelles persones amb malaltia mental o amb addicions, i que aquestes persones viuen..., o hem pogut veure com en els últims mesos s'ha incrementat el nombre de persones amb malaltia mental, amb problemes de salut mental, i també tots aquells problemes que són associats a la mateixa malaltia, a la mateixa situació de malaltia mental, alhora que hem vist també que els centres de referència i els centres i els serveis on eren atesos han disminuït el nombre de professionals i l'atenció en aquests moments dels professionals per atendre..., aquest increment de persones amb malaltia mental i tots els seus problemes associats, doncs, en aquests moments estan provocant una saturació important en els professionals. D'aquí la importància, per part d'Esquerra Republicana, doncs..., que presentés una moció subsegüent en el Ple i la interpellació a l'honorable conseller, per tal que es donés prioritat a totes les polítiques, i sobretot que s'apliqués de manera integral el nou Pla de salut mental.

Existeix un compromís en la moció anterior, en la qual, doncs..., en un termini màxim de sis mesos tindrem un calendari, calendaritzades, totes les actuacions i, per tant, tindrem molt clarament definits quins han de ser aquests centres pilot en els quals precisament se centra el nucli d'aquesta proposta de resolució.

Per tant, nosaltres, ja ho dic ara i per avançar temps, doncs, acceptaríem l'esmena presentada per part de Convergència i Unió, però entenent que..., no tant pel que avui acordem en aquesta comissió, sinó que realment el compromís de tirar endavant el Pla integral de salut mental i addiccions el tenim blindat, per dir-ho d'alguna manera, a través d'una moció subsegüent que..., tal com vàrem aprovar per unanimitat a l'anterior Ple.

Demano, evidentment, el vot favorable de tots els partits polítics, tots els grups parlamentaris.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Laïlla, per Convergència i Unió.

Assumpció Laïlla i Jou

Sí, gràcies, president. Simplement per explicar quin era el motiu de la nostra esmena, i, per tant, celebrar que Esquerra Republicana de Catalunya ens accepti l'esmena. Anava en dues línies: la justificació, per una banda, que avançava l'honorable diputada que si en l'últim Ple vam aprovar no una, sinó dues mocions –també una del Partit Socialista de Catalunya en la qual es feia referència precisament al Pla director de salut mental i addicions i al seu pla integral, que, a més a més, agafa el compromís de no només la implementació d'aquest pla integral, sinó també de la calendarització de les actuacions i de les experiències pilot que s'han de dur a terme en el marc d'aquest pla integral–, doncs, entenem que no era tant tasca d'aquesta comissió en aquests moments designar quina és la zona pilot per la qual aplicar aquest pla integral, sinó que havia de recaure, la decisió, en el pla integral que en aquests moments s'està implementant.

I només un altre comentari, més de matís. Simplement, que les experiències pilot que es decideixen en el marc d'aquest pla integral aniran vinculades a serveis del territori, no tant a dispositius hospitalaris. I era aquest el motiu pel qual nosaltres també precisàvem a la nostra esmena, doncs, valorar la designació de Sabadell, i òbviament els seus serveis assistencials, com a àrea d'aquesta experiència pilot i no al revés, designar el Parc Taulí amb la seva àrea d'atenció.

Per tant, res més. Mostrar el nostre vot favorable, òbviament, per haver acceptat la nostra esmena transaccional.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Josep Maria Sabaté, pel Partit dels Socialistes.

Josep M. Sabaté Guasch

Breument, per anunciar el nostre vot favorable. Més arguments no hi caben; vam tenir l'altre dia la moció al Ple i ara tenim la proposta de resolució. Per tant, no m'estendré, atès que hem d'anar per feina, que en tenim molta d'acumulada. Anunciem el vot favorable.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyora Garcia Cuevas?

María José Garcia Cuevas

Sí, gracias, presidente. Siguiendo el ejemplo del diputado Sabaté, anunciar el voto favorable de mi grupo a la propuesta y decir que también la hubiéramos aprobado en caso de que no se hubiera aceptado la enmienda.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Senyor Josep Vendrell?

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies, president. També, per expressar el suport a la proposta de resolució i a l'acord a què s'ha arribat i a l'esmena que es planteja, reiterant una cosa que em sembla important i que es diu en l'exposició de motius, no?, la importància i la bona tasca del Parc Taulí, en general i en concret pel que fa a la salut mental, i no m'hi estendré, i la importància que ja va debatre el Parlament en plenari, no?, del Pla integral de salut mental i de la problemàtica de la salut mental.

Res més, simplement expressar el suport.

El president

Moltes gràcies. Senyor Jordi Cañas, pel Subgrup Ciutadans?

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidente. En ocasiones es complicado decir algo que sea más inteligente que no decir nada. Por lo tanto, daremos apoyo a la propuesta. Está todo dicho, por lo tanto, lo dejo así.

El president

Moltes gràcies. Senyora Capdevila, vol intervenir?

Carme Capdevila i Palau

Sí, bé, d'acord. Ja he anunciat abans que acceptàvem l'esmena de Convergència. Per tant, votariem..., amb la incorporació de la seva esmena.

El president

Molt bé, doncs, passem a la votació amb la incorporació de l'esmena.

Vots afirmatius?

Doncs, queda aprovada per unanimitat.

El cinquè punt de l'ordre del dia es posposa a petició del mateix Grup Socialista.

Proposta de resolució

sobre l'adquisició i l'inici de les obres per a implantar un nou accelerador lineal d'electrons a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida (tram. 250-00413/09) (retirada)

Per tant, passem al sisè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre l'adquisició i l'inici de les obres per a implantar un nou accelerador lineal d'electrons a l'Hospital Universitari Arnau de Vilanova de Lleida. Té la paraula el senyor... *(Pausa.)* Sí, Mònica Lafuente, la diputada Mònica Lafuente, pel Grup Socialista.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, president. Bé. Nosaltres vam presentar aquesta proposta de resolució el passat maig; han passat, també, set mesos. I això que passin els mesos, doncs, comporta unes coses o unes altres, no?, a vegades en detriment i a vegades no. En tot cas, vàrem presentar aquesta proposta de resolució després d'haver fet una pregunta per escrit al conseller atès que s'estava incomplint per part del Govern de la Generalitat el compromís d'inici de les obres de condicionament d'un espai per instal·lar un accelerador a l'Hospital Arnau de Vilanova.

Per les informacions que ens han arribat darrerament, sembla que aquestes obres s'han iniciat. Llavors, el que hem decidit, aquest grup parlamentari, el Grup Socialista, és retirar aquesta proposta de resolució. I evidentment estarem amatents que això sigui així, que les obres es tirin endavant, amb el procediment adequat i amb la celeritat adequada, però en principi la nostra decisió és retirar la proposta de resolució.

Gràcies.

El president

Bé. Doncs, queda retirada.

Proposta de resolució

sobre l'inici de les obres d'ampliació del CAP Montilivi, de Girona, el 2011 (tram. 250-00423/09)

Passem al setè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre l'inici de les obres d'ampliació del CAP Montilivi, de Girona, el 2011; la presenta el Partit Popular, i té la paraula la diputada María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidente. Brevemente, el objetivo de esta propuesta de resolución..., es una propuesta muy corta y muy sencilla, y lo único que se pide es que se pongan en marcha las obras de ampliación de un CAP en Montilivi, en Gerona, del cual ya se ha reconocido su necesidad y su importancia, y porque ya se tiene la licencia de obras. Entendemos que el Gobierno tiene que priorizar inversiones y que los recursos son limitados, pero también entendemos que este CAP tiene una cierta prioridad y una necesidad en la zona, y puesto que ya está la licencia y lo único que hace falta es tirarlo adelante, pues, por esto hemos presentado esta propuesta de resolución tan concreta. Y para ello pedimos el apoyo de todos los grupos.

Con relación a la enmienda que nos presenta Convergencia, no la vamos a aceptar porque creemos que limita de alguna manera el objetivo tan concreto que queremos conseguir con nuestra propuesta, con lo cual la sometemos a la valoración de los grupos y pedimos su apoyo.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la il·lustre diputada senyora Begonya Montalban.

Begonya Montalban i Vilas

Gràcies, president. Bé. Doncs, des del Grup de Convergència i Unió hem ofert aquesta esmena en aquesta proposta de resolució atenent-nos literalment, i pel fet també que han passat uns mesos, a la part dispositiva del redactat. Com comprendran, no només és molt difícil, si no impossible, de complir els terminis que se'ns proposen. Hem fet el gest, hem presentat aquesta esmena que ho emplaça a l'any 2012. I, és més, es preveu incorporar el projecte d'ampliació de les obres del CAP de Montilivi al Pla GISA 2012.

Per tant, nosaltres ara no entrarem en el debat de si és o no necessari fer aquesta actuació, perquè, ho reitere, amb el fet d'incorporar aquest inici d'obres al Pla GISA i voler presentar aquesta esmena emplaçant-ho a aquest any 2012 queda definida la intenció d'aquest Govern.

Cenyint-nos, doncs, al redactat de la proposta i que aquest termini és impossible de poder-se complir, per això hem presentat aquesta esmena, que, si no se'ns accepta, la qual cosa –tot i el que deia la diputada del PP– no entenem, per tot el que hem exposat, el nostre vot serà l'abstenció.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Josep Maria Sabaté.

Josep M. Sabaté Guasch

Bé. Gràcies, president. Jo crec que fóra millor allargar-ho una mica, això de començar les obres, perquè el 2011 ja no ens queden dies hàbils. Però de totes maneres donem suport a la proposta de resolució del Partit Popular.

No sé si potser podríem allargar-ho un mes, això, diputada –no ho sé, ho sotmeto a consideració. L'esmena no ho recull, perquè parla d'estudiar-ne l'inici; llavors, és poc concret. Però tal vegada jo sí que li ho demanaria. Li donarem suport igual, però no col·li tant perquè d'aquí a 31 de desembre és que no hi ha espai. A veure si sotmetent-ho a la seva consideració donar-los, com a mínim, quinze dies més de marge... (*rialles*), per veure si ho poden fer.

Gràcies.

Hi votariem afirmativament, eh?, per això.

El president

Moltes gràcies. Senyor Josep Vendrell...?

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies. També, per dir que hi votarem afirmativament, perquè s'entén la voluntat que es faci i, pel que es veu, amb molta rapidesa l'ampliació de les obres, aquestes, del CAP de Montilivi, de Girona. Jo també crec que per a la mateixa, per dir-ho així, credibilitat de la proposta de resolució també seria lògic ampliar una miqueta el termini, perquè és que en quinze dies fer això seria un rècord a l'Administració pública. També entenc que no s'accepti l'esmena que ha presentat Convergència, en el sentit que estudiar l'inici d'unes obres no deixa de ser un compromís molt fluix i molt genèric, no?

Jo crec que això és..., que està bé la proposta que es planteja, que li donem suport. I jo només demanaria que si es fes aquest petit esforç..., jo crec que guanyaria, per dir-ho així, credibilitat, la proposta, no?

El president

Moltes gràcies. Senyora Capdevila, per Esquerra Republicana?

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyor president. Bé. A mi m'agradaria establir una mica les bases. És a dir, estem aquí demanant al Partit Popular que entengui que és una proposta inassumible; estem a dia 13 o 14 de desembre, per tant, és impossible. Però remetem-nos a quan ha estat presentada aquesta proposta de resolució, que resulta que es va presentar el 10 del V del 2011, per tant, el mes de maig. Del mes de maig fins al moment... O sigui, estem donant arguments a favor del Govern que justifiquen que és inassumible, la proposta, que ho és en aquests moments. Però jo el que entenc és que la proposta nosaltres la votarem i la votarem a favor, per diverses raons, eh?

Primer, perquè realment el barri de Montilivi, de Girona, ha crescut moltíssim en els darrers temps. Aquest és un CAP que té la necessitat que s'iniciïn aquestes obres d'ampliació, perquè es treballa en unes condicions no diria de col·lapse, però sí que realment en una situació límit per poder atendre amb la qualitat que es mereixen, doncs, totes les persones de l'àrea d'influència de la zona de Montilivi, de Girona, que, hi insisteixo, s'hi ha incrementat moltíssim la població en els últims temps. Per tant, hi votarem a favor.

Però, per l'altre cantó, insisteixo que no fem bons aquells arguments en què, doncs, per la mateixa dinàmica del Parlament, en què anem tan lents, al final justifiquem arguments quan la realitat és que aquesta proposta de resolució es va presentar el mes de maig. I, per tant, per mi té la plena vigència des del moment en què es va iniciar. Tot i que s'ha de dir que veig realment inassumible que d'aquí al dia 31 de desembre, doncs, es puguin iniciar aquestes obres d'ampliació.

El nostre vot serà favorable.

El president

Moltes gràcies. Senyor Jordi Cañas?

Jordi Cañas Pérez

Sí, nuestro voto será favorable, pero no más que por seguir la ilógica política, porque lo que vamos a aprobar aquí es absolutamente inasumible. Entonces, una de dos: o reflexionamos nuevamente sobre el funcionamiento de la tramitación de las propuestas de los grupos o, si no, algo tan serio como que una comisión de un parlamento apruebe algo inasumible..., es que le damos el valor a esta comisión que tiene: cero.

Siento decirlo con esta crudeza. Siento decirlo así, porque si nos lo tomáramos en serio no lo podríamos aprobar, esto. Es así de claro. De verdad, oigan. «No, bueno, pues que sea el 2012.» Pero, oigan, señores, estamos en una comisión del Parlamento, esto no es una escalera de vecinos. Aquí se aprueban cosas que vinculan al Gobierno a tomar iniciativas y a concretar determinadas decisiones, y esto es inasumible. Entonces, reflexionemos sobre otras cosas, pero no nos llevemos a engaño. Es inasumible. ¿Qué es, una nueva declaración de intenciones? Pues, fenomenal; pues, oye, sí, seguimos para bingo.

Como seguimos para bingo todos sumándonos ahora bajo un principio, y me gustaría explicarme –perdonen si me alargo un poco. La exposición de motivos –la exposición de motivos– fundamenta el inicio de las obras de este CAP a, uno, la necesidad de una sanidad de proximidad, de que los ciudadanos sean los verdaderos protagonistas de la sanidad pública. Venga. Segundo, porque es necesario mejorar la asistencia sanitaria de los ciudadanos. Tercero, porque este CAP tiene una licencia de obras concedida.

¿Cuántas situaciones como ésta hemos vivido aquí, en esta comisión, y cuántas abstenciones han recibido iniciativas por parte del Partido Popular sobre situaciones equivalentes a estos principios? ¿Dónde está la coherencia? –¿dónde está la coherencia? O ¿qué pasa? ¿Que en mayo estábamos cerca de municipales y resulta que teníamos que ponernos una medalla para decir: «Venga, vamos a hacer un CAP»? ¿Esa es la lógica política de esta comisión? ¿Dónde están las prioridades, la calendarización de las inversiones, la imprescindible necesidad y la urgencia y necesidad de todo un CAP?

Pero todos seguimos la lógica política de no decir que no damos apoyo al inicio de un CAP, aun a sabiendas de que esto es imposible de asumir, porque, además, el plazo de inicio de estas obras es el 2011. No, hombre.

El president

Moltes gràcies, senyor Cañas. Té la paraula la senyora Garcia Cuevas.

María José Garcia Cuevas

Gracias, presidente. Bueno, aparte de no aceptar los comentarios, que entiendo que intentan descalificar

la posició de mi grup, del señor Cañas, y pedirle que sea un poco más cuidadoso a la hora de calificar las actuaciones de los demás, que quizás, pues, hay que ver viga en el ojo propio... Pero, a ver, el objetivo del Partido Popular era garantizar que esto se va a hacer cuanto antes mejor. Y la experiencia que tenemos con todo lo que son propuestas de resolución, mociones que se aprueban en este Parlamento, es que aunque una fecha sea teóricamente o prácticamente inasumible es mejor tener aprobado algo que tiene que empezar antes del 2011, estando como estamos en la primera mitad del último mes del 2011, que posponerlo al 2012. Por eso es por lo que no hemos variado la fecha de la propuesta.

Pero entiendo, acepto y recojo las propuestas razonables y sensatas de los demás grupos, que no, como he dicho, el comentario del señor Cañas; y recogiendo-las, porque creo que llevan razón, lo que propongo es una modificación en el redactado de la propuesta y decir: «Iniciar durante el primer semestre del año 2012.» Porque tampoco queremos irnos a dejarlo abierto a todo el 2012 y que volvamos a estar todo el año 2012 viendo qué está pasando con el CAP de Montilivi, con lo cual damos seis meses más al Gobierno para que pueda hacer la planificación de GISA, la aprobación de los presupuestos y pueda empezar a poner efectivamente la primera piedra del CAP de Montilivi antes del 30 de junio del 2012.

Gracias, presidente.

El president

Molt bé, moltes gràcies. (*Remor de veus.*) Un moment, si us plau... –un moment, si us plau–, parlin quan se'ls dóna el torn de paraula. (*Jordi Cañas Pérez demana per parlar.*) Senyor Cañas?

Jordi Cañas Pérez

Perdone, pero, dos apuntes: uno, el proponente no puede dar un plazo al Gobierno. El proponente propone una cosa concreta que se aprueba o no. No se apunta nada y se da un plazo.

Finalizo. La sensatez de una propuesta es, como siempre, subjetiva. La coherencia no; es una cuestión de evaluar y analizar las actas de esta comisión para evaluar sobre la coherencia y la sensatez de las propuestas que aquí se tramitan.

El president

Molt bé, senyor Cañas. (*Carme Capdevila i Palau demana per parlar.*) Per quin motiu, senyora Capdevila? (*Veus de fons.*)

Carme Capdevila i Palau

Per un aclariment tècnic. Perquè jo entenc que la diputada ha exposat la seva proposta de resolució, ha dit que no acceptava l'esmena de Convergència i Unió, i ara entenc que fa una proposta que no està transaccionada en cap grup, per tant, modifica la seva prò-

pia proposta de resolució. Per tant, pregunto, des de la meua ignorància, si això és viable.

(*El president dóna la paraula a Begonya Montalban i Vilas.*)

Begonya Montalban i Vilas

President... (*Pausa.*) Bé. Ateses les explicacions de tots els grups parlamentaris i atenent la voluntat, també, del grup que represento, doncs, oferim una transacció *in voce* al Grup del Partit Popular que accepta canviar, per raons òbvies, «2011» per «2012» i «durant el primer semestre d'aquest any 2012». Sempre, però, puntualitzant que sí que el projecte està redactat dins del Pla GISA 2012, però entenem que això no depèn del Departament de Salut, depèn del Departament d'Economia.

I, per tant, per això nosaltres no podíem donar una concreció. Però, bé, si se'ns accepta aquesta transacció *in voce*, doncs, la votarem favorablement.

El president

Bé, qui la hi ha d'acceptar és el Partit Popular. Moltes gràcies, senyora..., si ha finalitzat, senyora Montalban. Senyora Garcia Cuevas, accepta aquesta...?

María José Garcia Cuevas

Sí, la aceptamos. Gracias.

El president

Doncs, llavors, votarem el següent: «El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a iniciar durant el primer semestre de l'any 2012 les obres d'ampliació del CAP Montilivi, de Girona, el Gironès.»

Passem a la votació.

Vots afirmatius?

Doncs, queda aprovada per unanimitat.

Proposta de resolució

sobre la convocatòria urgent de la Comissió Permanent i la Junta General del Consorci Sanitari de Barcelona (tram. 250-00484/09) (retirada)

El vuitè punt de l'ordre del dia, que diu: Proposta de resolució sobre la convocatòria urgent de la Comissió Permanent i la Junta General del Consorci Sanitari de Barcelona, presentat pel Grup Parlamentari Socialista, es retira. Però té la paraula el senyor Josep Maria Sabaté per argumentar-ho.

Josep M. Sabaté Guasch

Bé. En el sentit que nosaltres, fruit de l'aprovació d'una moció del Partit Popular al Ple, en la qual, recollint una esmena del nostre grup, s'instava que tots els ajustos i retallades es valoressin i veiessin a les re-

unions previstes que s'havien de fer als governs territorials de salut, vam presentar en aquesta comissió una proposta per a cada un dels governs territorials de salut per tal d'instar el Govern que els convoqués, atès que, a hores d'ara, encara no s'havia fet cap convocatòria, i crec que d'alguna forma això és no respectar la normativa vigent en matèria de salut.

Per tant, aquesta proposta de resolució, que se cenyeix al Consorci Sanitari de Barcelona, formava part d'aquest paquet. Per tant, la retirarem i veuríem properament, segons m'ha demanat i m'ha dit el president, futura comissió, tot aquest paquet en conjunt.

Per què la retirem i no la posposem? Doncs, perquè el Consorci Sanitari de Barcelona sí que s'ha reunit, sí que ha fet els deures en molts dels aspectes, però no probablement en el sentit en què nosaltres demanàvem en la resta de propostes de resolució. Volia expressar-ho aquí, en la comissió.

Gràcies, president, per permetre-ho, però retirem aquest punt de l'ordre del dia. Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Passem al novè punt de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) El novè anirà al final, exacte.

Proposta de resolució

sobre l'ampliació de l'horari d'atenció del centre d'atenció primària de Sant Sadurní d'Anoia (Alt Penedès) (tram. 250-00499/09)

Passem al 10: Proposta de resolució sobre l'ampliació de l'horari d'atenció del centre d'atenció primària de Sant Sadurní d'Anoia, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula la senyora Garcia Cuevas.

María José Garcia Cuevas

Gracias, presidente. A ver, por no repetirnos y porque tenemos todavía cosas en esta comisión. La exposición de motivos de esta propuesta de resolución creo que es suficientemente explícita sobre la necesidad de ampliar el horario de atención del centro de atención primaria de Sant Sadurní d'Anoia. Solamente añadir a la exposición de motivos que este centro de salud ya tiene una historia, porque en la anterior legislatura la anterior *consellera* Geli ya llevó a cabo una importante reordenación de los centros de atención primaria en muchos municipios, sobre todo en los servicios de urgencias.

Fruto de esta reordenación, el anterior Gobierno decidió cerrar por las noches este CAP. Causó una gran polémica en el municipio y, de hecho, se recogieron..., se llegó, creo, a cuatro mil firmas, que se presentaron a la *consellera* Geli. Bueno, tenemos que decir que en este momento el PSC presentó una sensibilidad social que nos agradó, porque el horario de apertura quedó hasta las doce de la noche, hasta las cero horas. Dicho esto, bueno, el PSC digamos que fue el principal res-

ponsable que inició este cierre, aunque demostró esta sensibilidad social, y Convergència i Unió ha mantenido este cierre. De hecho, la situación se ha agravado.

Por tanto, a nosotros nos gustaría que la propuesta de resolución se aprobara tal y como está, pero sabemos por..., bueno, conversaciones anteriores a esta comisión que va a ser difícil que la propuesta de resolución se apruebe tal y como está. Con el espíritu de llegar al máximo consenso y de buscar lo mejor para el municipio..., es decir, si no conseguimos, como nosotros queremos, que se amplíe el horario y que no cierre de noche, es decir que el CAP de Sant Sadurní d'Anoia esté abierto las veinticuatro horas del día... La enmienda que nos ha presentado Convergència y Unió, tal y como la presentan, que lo que quieren es «garantizar el servicio de atención domiciliaria». Creemos que eso es lo que ya se está haciendo y lo que se está ofreciendo al municipio. Y les hemos ofrecido una transacción que hemos acordado, que ahora voy a leer –la entrego a la Mesa y tengo copia para todos los grupos–, que entendemos que no es lo que nos gustaría pero es mejor que no tener nada o mejor que aceptar esta enmienda, que solo nos garantiza quedarnos como estamos.

Con lo cual, voy a leer la enmienda que hemos transaccionado con Convergència, que sería: «El Parlament de Catalunya insta el Govern a valorar, en el marc del procés d'avaluació de la reordenació de serveis, l'ampliació de l'horari del centre d'atenció primària de Sant Sadurní d'Anoia, al Penedès, fins a les zero hores.» Es decir que, de cara a la reordenación de servicios del año que viene, el centro de atención primaria este, de Sant Sadurní, tenga una prioridad –que si no fuera por esta propuesta de resolución no nos asegura nada que la va a tener– para que el horario de apertura vuelva a ser hasta las doce de la noche. No es que esto sea una garantía, como nosotros quisiéramos, pero puestos a no tener nada entendemos que priorizar esta valoración y que este centro pueda abrir hasta las doce de la noche, lo cual lo vemos bastante posible una vez que esté aprobada esta propuesta de resolución, pues, nos parece mejor que nada.

Es decir, presentamos la propuesta de resolución, que no es la que queremos, pero pensamos que si esto se puede aprobar y todos los grupos nos lo apoyan es mejor que nada.

Gracias, presidente.

El president

Si té còpia per als grups, doncs, els la farem arribar. (*Pausa.*) Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Laïlla, en nom de Convergència i Unió.

Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Bé. Ja ho ha explicat la persona que m'ha precedit en l'ús de la paraula. La reordenació de l'àrea del Penedès, de l'Alt Penedès, de l'atenció continuada i urgent, doncs, va començar el 28 d'octubre del 2009, i, des de llavors, hi han hagut algunes variacions en l'horari dels centres d'atenció primària i de

les urgències de l'atenció primària, que l'últim canvi es va dur a terme, doncs, el juliol d'aquest any en curs. Sempre, aquestes variacions i aquesta reordenació de l'atenció sanitària o de l'horari de l'atenció sanitària, es feien d'acord amb els horaris dels punts d'atenció continuada i de l'Hospital Comarcal de l'Alt Penedès, intentant, doncs, que no hi hagués cap ciutadà de l'Alt Penedès desatès, com a mínim, i sempre en aquests períodes nocturns, que és el que en aquests moments en aquesta proposta de resolució es demanava.

En aquest sentit, dir que des de juliol el CAP es tanca a les nou del vespre en lloc de a les dotze de la nit, però tanmateix no s'han produït incidències en el servei. S'han mantingut reunions informatives amb l'ajuntament, amb Esquerra Republicana i el Partit Socialista de Catalunya, i en principi no hi ha hagut, doncs, cap altre problema a l'atenció sanitària respecte a aquest centre d'atenció primària. I, en aquest sentit, sí que, amb el benentès que ja el Govern va agafar el compromís, no només amb aquest centre d'atenció primària, sinó amb d'altres, que aquelles mesures preses en aquests últims sis mesos, doncs, òbviament poden ser canviades o variades en funció de l'impacte que han tingut o dels resultats que poden tenir en l'atenció de la ciutadania, en aquest centre també es valorarà si aquest tancament ha de revertir-se i tornar a obrir en l'horari que ho feia anteriorment, al mes de juliol.

I, per tant, en aquest sentit hem acceptat o hem transaccionat aquesta esmena amb el grup proponent de la proposta de resolució.

El president

Moltes gràcies. Senyor Sabaté...?

Josep M. Sabaté Guasch

Se'ns incorporava el diputat Roberto Labandera; ha arribat justet i li deia si volia intervenir...

El president

Ah, doncs, té la paraula el diputat Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, president. L'avantatge del circuit de televisió és que quan he sentit que estava a Sant Sadurní he vingut a veure l'acord que es proposava, no? Tinc entès que és una esmena de transacció, a la qual nosaltres donarem suport. Va començar fa uns anys el sistema de reordenació de l'assistència continuada; està funcionant bé, pel que feia i es va fer en el seu dia, i crec que val la pena dir-ho, el Govern anterior: un treball amb l'ajuntament, un treball amb la ciutadania, d'informació, de converses, d'acord i de pacte que va donar bons resultats.

Ara el que passa, i s'ha explicat anteriorment –sentia l'explicació de la diputada proponent–, la reducció des de les zero hores..., s'ha començat a tancar tres hores abans, amb la qual cosa la ciutadania el que troba és que evidentment, doncs, s'han perdut tres hores

d'atenció directa als ciutadans, als usuaris i les usuàries. I amb això sí que no estem d'acord. És a dir, una cosa és la reordenació que s'havia pactat en el seu dia i no aquest sistema.

Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta esmena, que també reflecteix la posició del Grup Socialista i del grup municipal socialista i dels ciutadans i les ciutadanes de Sant Sadurní, que són coneixedors de la reordenació, que hi estan d'acord, que consideren que és satisfactòria, però que no accepten..., o que consideren que s'ha de mantenir obert fins a les dotze de la nit, aquest centre d'assistència primària.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. El diputat Josep Vendrell...

Josep Vendrell Gardeñes

Sí, gràcies, president. Bé. La proposta de resolució el que planteja és una necessitat específica del municipi de Sant Sadurní d'Anoia, que és millorar i guanyar espai o hores d'atenció sanitària, després de tot un seguit de canvis que s'han produït. I se suposa que això no és gratuït, sinó que respon a una necessitat objectiva d'un municipi, doncs, que desenvolupa les activitats que en l'exposició de motius es diu que s'hi desenvolupen, i que, per tant, això és una necessitat sentida per la població, que es guanyin aquestes hores d'assistència sanitària, no?

Jo sóc novell en aquesta comissió però en poca estona, diguem-ne, m'estic tornant escèptic pel que fa als compromisos adquirits, perquè tinc la impressió, no?, que veient el text, home, de la transacció i la intervenció de la portaveu de Convergència i Unió..., tinc la impressió que el Govern ja ho ha valorat, diguéssim, i ja ho ha avaluat. I tinc la impressió que ja està clar què és el que passarà amb aquest centre d'atenció, amb aquest increment de les hores d'assistència sanitària, que simplement tinc la impressió –és a dir que sóc una mica escèptic– que no es produirà.

Nosaltres no volem ser obstacle en aquest sentit, és a dir, no és que fem confiança, però diem que estarem amatents i al darrere per veure si realment el Govern ha valorat seriosament i ha avaluat quina és la situació del centre d'atenció primària de Sant Sadurní d'Anoia.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyora Capdevila, per Esquerra Republicana.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, senyor president. Jo vull recordar a tots els grups parlamentaris, la majoria d'ells representants també en el mateix Ajuntament de Sant Sadurní, que fa poc temps, fa pocs dies, el Ple municipal va votar una proposta en la qual tots els grups municipals ex-

cepte Convergència i Unió, que es va abstenir, van votar favorablement a demanar que es repensés, doncs, i es pogué tornar a obrir el servei fins a les zero hores o a les dotze de la nit.

Per tant, jo entenc que la transacció que es fa és una transacció que no dóna resposta a una demanda del mateix municipi, hi insisteixo, votada per tots els grups municipals en aquest cas, de demanar aquesta reobertura fins a les zero hores. I, per tant, Esquerra Republicana ens abstindrem en aquesta proposta transaccionada.

Hauríem votat favorablement a la proposta inicial, però entenem que aquesta transacció és fum i que, per tant, al darrere no hi ha cap compromís ni cap garantia que aquest CAP torni..., en aquest procés de reordenació i d'avaluació d'aquesta reordenació dels serveis d'urgències continuades o els serveis d'atenció continuada, doncs, es pugui tornar a obrir fins a les zero hores.

El president

Moltes gràcies. Senyor Jordi Cañas, pel Subgrup Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Sí, gracias, presidente. Ciudadans votará..., iba a votar favorablemente a la propuesta presentada por el Partido Popular, porque creemos que tenía lógica. No nos parece tan lógica la transacción, la transaccional a que han llegado con Convergencia y Unión, por dos motivos.

Primero, porque si no se han producido incidencias no entendemos por qué el Gobierno decide modificar su reordenación de la asistencia continuada; es decir, si no ha pasado nada no entiendo por qué no se mantiene en la posición de decir: «No, no, aquí no hay nada que evaluar.» «Lo continuaremos evaluando pero no vamos a comprometernos a nada que no vayamos a hacer de *per se*.» Porque, si no, es un mero..., si esto fuera ajedrez sería un movimiento defensivo; es decir, es no decir que no pero no decir nada. Bueno, pues, bien, por seguirnos diciendo nada, pues continuamos así, ¿no? ¿Por qué? Porque si este Gobierno ha adoptado decisiones fundamentadas en una reordenación de verdad, analizadas las necesidades de la asistencia continuada de una zona y la monitorización a lo largo de los meses que ya se lleva aplicando, resulta que no ha pasado nada, no llega a ninguna transaccional. Es que yo..., yo entonces no lo acabo de entender. Igual es que yo no..., no sé, puede ser que tenga poca capacidad cognitiva.

Entonces, si ustedes aceptan esto, una de dos: o asumen que se han equivocado, es decir, reconocen el error a la hora de reordenar servicios asistenciales porque no los evaluaron, sino que los tomaron a golpe de recorte —la necesidad de disminución del gasto—, y ahora es un primer paso para reconocer que se están equivocando y que lo van a evaluar... Porque si ustedes lo están evaluando, ¿qué van a evaluar? ¿No se dan cuenta que es una contradicción? Entonces, ni acabamos adoptando una decisión o una postura de la ampliación de los servicios de asistencia continuada

en este CAP, en la línea de lo que propone el Partido Popular..., y nos quedamos en el mismo sitio, pareciendo que hemos hecho algo y no hemos hecho nada —nada.

Falta de valentía del Partido Popular, porque yo creo que hubiera recibido el apoyo mayoritario de esta comisión. Bueno, pues, como mínimo, hubieran quedado en evidencia aquellos que contravienen decisiones adoptadas o mayoritariamente adoptadas por el Ayuntamiento de Sant Sadurní, ¿verdad? Entonces, quien votó a favor en el Ayuntamiento de Sant Sadurní y ahora aquí se hubiese abstenido o votado en contra, como mínimo, se hubiera contrastado su doble posición. Es que, si no, nos quedamos igual. ¿Y quién sale beneficiado? El Gobierno. ¿Por qué? Porque no se compromete a nada. Ni reconoce el error de una forma directa ni se compromete a nada, sino a evaluar, otro verbo de estos que aquí conjugamos a la perfección porque simplemente no obliga a nada.

Gracias, presidente.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Laïlla.

Assumpció Laïlla i Jou

Sí, per al·lusions, de manera molt breu, que el senyor diputat Vendrell ha fet respecte a la meua intervenció. Només aclarir-ne un punt. Jo, quan parlava i donava dades que fins aquest moment no s'havien produït incidències, era òbviament des de l'última reducció horària, que era des del 28 de juliol, per tant, agost, no?, fins ara. I, per tant, són dades que en aquests moments no hi han incidències, amb aquest canvi d'horari, remarcables en l'atenció sanitària. Que nosaltres..., la voluntat és de seguir, doncs, monitoritzant aquestes dades i en funció precisament d'aquestes dades, no d'aquests primers quatre mesos, sinó d'aquestes dades, es pot prendre, si escau, la possibilitat de revertir aquest horari.

Gràcies.

El president

Bé. Gràcies pels aclariments. Senyora Garcia Cuevas, vol intervenir? (*Pausa.*) Llavors, quedem que ho votarem amb la transacció. (*Veus de fons.*) O votem la transacció, eh?

Vots afirmatius?

El senyor Labandera no aixeca el braç, eh? (*Veus de fons.*) L'aixequen o no l'aixequen? (*Pausa. Remor de veus.*) Ah, d'acord —d'acord. És que no..., és que solament l'aixecava el senyor Labandera. Molt bé, 15 vots afirmatius.

Vots en contra?

Abstencions?

(*El punt vuitè de l'ordre del dia és aprovat per 15 vots a favor, cap vot en contra i dues abstencions.*)

Proposta de resolució

sobre el manteniment dels serveis
i els recursos de l'Hospital de Mataró
i sobre el funcionament del Consorci
Hospitalari de Mataró (tram. 250-00495/09)

Passem al novè punt de l'ordre del dia: Proposta de resolució sobre el manteniment dels serveis i els recursos de l'Hospital de Mataró i sobre el funcionament del Consorci Hospitalari de Mataró. Té la paraula l'il·lustre diputat Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Efectivament, vam presentar aquesta proposta de resolució sobre el manteniment dels serveis i els recursos de l'Hospital de Mataró i sobre el Consorci Hospitalari de Mataró, també en una data llunyana, no?, el 16 de maig de 2011, i avui la discutim en aquesta comissió.

Bé. En principi, assenyalar la importància de l'Hospital de Mataró, que dona assistència en atenció especialitzada d'aguts a una població d'unes 240.000 persones de l'àrea del Maresme i compta amb un ampli ventall de serveis vinculats: atenció primària, salut mental i d'addiccions, sociosanitària i dependències. I, pel que fa a la salut mental, el seu abast, la seva àrea territorial, encara és més gran: de 400.000 persones, no? Evidentment, malauradament l'Hospital de Mataró també s'ha vist sotmès a aquest procés de retallades que han patit el conjunt de centres sanitaris de Catalunya. I, en aquests moments, la situació és que es va tancar una planta de quaranta-dos llits, que ara s'ha obert parcialment per prestar serveis a malalts pluripatològics, així com també el tancament de quiròfans a la tarda. Però ens preocupa especialment també la situació de l'assistència pel que fa a la salut mental amb, en alguns casos, dues hores i mitja d'espera a urgències i amb alguns projectes que en aquests moments estan paralitzats, com és el projecte d'un nou centre de salut mental a la Llar Cabanelles, que ara ens consta que està aturat, no?

No repetiré la importància –ja s'ha dit abans, va ser objecte de debat al Ple del Parlament– de la salut mental, dels reptes que suposa en l'actual situació que estem vivint, que, segons alguns estudis, un 23 per cent de la població a Catalunya patirà algun problema de salut mental al llarg de la vida. Jo crec que tots compartim aquesta necessitat que sigui una prioritat. I, bé, i en el cas..., com ha passat en altres centres de Catalunya, els tancaments i la saturació de la feina dels professionals provoquen retards, provoquen reprogramacions de visites, d'operacions, i, per tant, també un increment de les llistes d'espera.

Què és el que plantegem en aquesta proposta de resolució? Plantegem, en síntesi, tres coses, no? Garantir..., mantenir els serveis que presta l'hospital, garantir la transparència i garantir el diàleg de tots els sectors implicats.

Pel que fa als serveis, garantir els serveis, mantenir els serveis, posant l'èmfasi en la salut mental i en els recursos humans i materials destinats a les urgències,

les consultes externes, els quiròfans i les proves mèdiques, i el nombre d'unitats d'especialització i de llits d'especialització, en especial de les unitats de cures intensives. Tot això és una necessitat, diguem-ne, evident per evitar la pèrdua de qualitat del servei i l'increment de les llistes d'espera.

Garantir la transparència; em sembla que és fonamental també pel que fa a la gestió sanitària que quan es produeixen processos d'ajustament de caràcter salarial, de plantilles, de serveis sanitaris, sempre, però encara més..., s'ha d'extremar la transparència. I aquesta jo crec que ha estat una de les mancances del sistema, no? I, per tant, plantegem la necessitat de garantir aquesta transparència, de guanyar en transparència en qüestions com les retribucions dels càrrecs directius, les clàusules dels concerts, dels contractes dels consorcis amb tercers, etcètera.

Hi ha un apartat *b* d'aquesta part segona de la proposta de resolució, que és el que diu que plantegem realitzar un estudi de l'estructura de direcció i comandaments i la possibilitat de reduir-la, que plantegem que el retirem perquè ja s'està fent, això, en aquests moments. Ja s'està produint, s'ha produït, aquest redimensionament dels organismes de l'estructura de direcció. I, per tant, per adequar la proposta de resolució a la realitat actual la retirariem.

I la tercera qüestió que també per nosaltres és molt important, que és garantir el diàleg i la participació, i que crec que també aquesta ha estat una altra de les mancances en aquest darrer any difícil que s'ha viscut a la sanitat catalana. Creiem que mesures de reestructuració dels serveis, d'ajustament dels recursos, d'estalvi no es poden fer sense diàleg i sense l'acord amb tots els sectors implicats –en el cas d'aquest consorci sanitari, diàleg i acord amb els representants municipals que participen en els òrgans de govern, amb el consell rector, amb el consell comarcal, però també i de forma molt especial amb els professionals que hi treballen i amb els sindicats, amb els representants dels treballadors. Creiem que sense diàleg i sense participació i sense acord previ és impossible fer les coses ben fetes, diguem-ne, no? I, per tant, aquesta per nosaltres és una qüestió fonamental.

Per tant, ho sintetitzo: mantenir els serveis, garantir la transparència i aconseguir garantir un diàleg i participació prèvia a les reestructuracions que es facin a l'Hospital de Mataró.

Em posiciono, també, sobre les esmenes que s'han presentat, que ha presentat el Grup de Convergència i Unió. Hem tingut la voluntat d'arribar a alguna mena d'acord, i fins i tot d'acceptar algunes de les qüestions que es plantegen, tot i que puguin suposar –la suposaven– una reducció del plantejament que nosaltres fèiem pel que fa al manteniment dels serveis. Però, per nosaltres, és important que les qüestions –i, en aquest sentit, hem fet una proposta de transacció– de la transparència i de la participació, del diàleg previ amb professionals, amb organitzacions sindicals..., és una qüestió fonamental per nosaltres.

I, per tant, no acceptaríem les propostes d'esmena que fa el Grup de Convergència i Unió, perquè pensem que la resolució té sentit en un mateix paquet, diguéssim, tota sencera i no fragmentada, com és el que se'ns plantejava.

Per tant, demanaria el suport de la resta de grups parlamentaris.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Laïlla, per defensar les esmenes presentades.

Assumpció Laïlla i Jou

Gràcies, president. Seguint una mica, que no el mateix, però un guió molt similar al que ha seguit el portaveu que m'ha precedit en l'ús de la paraula, per tant, garantir no tant els serveis, sinó l'atenció sanitària, garantir la transparència i el diàleg i, si es pot, l'acord i el consens. Perquè crec que aquesta comissió, com en molts altres àmbits, és un exemple que el diàleg és important, és evident que és l'eix principal, però l'acord i el consens no sempre malauradament, doncs, els podem assolir.

Per tant, en aquesta línia anava la nostra esmena, no? Perquè, en referència..., i ara aniré seguint els punts de la proposta de resolució, referent al primer punt, tots els programes actuals de salut mental es mantenen igual, amb una reducció del 8 per cent de l'activitat que es contractava l'any passat. Aquesta reducció afecta l'eficiència del centre però en cap cas la cobertura dels programes que actualment hi ha, com són el de suport a les ludopaties, el de suport a la DGAIA, el programa «Salut i escola», trastorns mentals greus en l'atenció infantil i juvenil i els trastorns mentals severes en les persones adultes, les urgències psiquiàtriques, l'hospitalització d'aguts, l'hospitalització parcial per a adolescents i l'hospitalització de dia d'adults.

I amb relació als recursos humans, materials i disponibilitat de llits i d'unitats de cures intensives, hi ha un acord de Govern del 12 d'abril on queden garantits al cent per cent els serveis del triangle format pels eixos d'atenció urgent, atenció a les malalties greus i atenció primària. Aquest acord, a més, garanteix, doncs, que tothom tindrà accés a l'atenció adequada i amb la mateixa qualitat de sempre. I concretament, pel que fa referència a l'Hospital de Mataró, doncs, a l'atenció urgent tant a primària com a l'hospital; als programes de diagnòstic ràpid; a la gestió de les llistes d'espera amb criteris clínics, per tant, criteris d'urgència i criteris de gravetat de la patologia a tractar; a una dotació de personal suficient i adequada a les necessitats assistencials i una dotació de llits i d'ingressos hospitalaris suficient i adequada, que es complementarà amb alternatives a l'hospitalització convencional, com poden ser, doncs, els hospitals de dia, hospitalització a domicili i cirurgia major ambulatoria, que evita l'ingrés i que, a més a més, amb les últimes dades que tenim es demostra que la tendència, no només a Catalunya sinó en altres sistemes sanitaris, d'aquestes alternati-

ves a l'hospitalització tradicional, per dir-ho d'alguna manera, va en augment, no?

I, pel que fa al punt segon, tot el funcionament intern del consorci sanitari, l'estudi de simplificació i aprimament de les estructures directives, doncs, fa precisament un treball intern per tal de planificar aquest futur. D'aquesta manera ara, en aquests moments, hi ha una reducció de tres persones, que corresponen concretament a la direcció assistencial, a la secretaria tècnica i a la secretaria de direcció. I hi ha, a més a més, una proposta de reducció salarial del 3 per cent de tots els directius de primer, segon i tercer nivell, també condicionada a altres acords amb la resta de personal.

I, pel que fa a l'última part, la comunicació de les propostes de mesures d'estalvi, les mesures han estat discutides i consensuades amb tots els caps de servei del centre, i, a més a més, compten amb el compromís dels professionals clínics per tal de dur-les a terme. És a dir, no són unes mesures fetes d'esquena als professionals, sinó que precisament aquests professionals han format part del debat i s'hi han compromès i han consensuat l'aplicació d'aquestes mesures.

I, a banda, també s'ha informat, lògicament, la junta facultativa del centre. I en el consell rector del consorci sanitari, que és l'òrgan de governabilitat de la institució, també s'han debatut, no una sinó dues vegades, aquestes mesures d'estalvi. I en aquest consell rector, recordem que hi han representants de la Generalitat de Catalunya, del consell comarcal, també per part de l'Ajuntament de Mataró hi ha un representant de l'equip de govern, també hi ha un representant del Partit Popular i un representant d'Iniciativa per Catalunya. Per tant, la informació i la comunicació d'aquestes mesures, i de la seva aprovació, crec que està fortament debatuda i ha arribat a tothom a qui ha arribat.

Per tant, en aquest sentit, nosaltres presentàvem aquestes esmenes al seu text original, entenent també, doncs, que és una proposta de resolució que té molts punts per tractar i que tots ells queden recollits també en aquesta esmena que els proposàvem.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Caterina Mieras.

Caterina Mieras i Barceló

Gràcies, president. Per dir que nosaltres donarem tot el recolzament a la proposta de resolució d'Iniciativa per Catalunya. I realment, doncs, a més a més, expressar que estem molt d'acord que no..., que també l'hauríem votada a favor si haguéssiu acceptat les esmenes.

Però crec que és molt interessant que no s'hagin acceptat, perquè el que fan les esmenes una vegada més, doncs, és diluir i posar-hi fum, perquè no és el mateix «mantenir tots els programes existents» a dir «l'atenció preferent als programes existents». De vegades

sembla que canvis de paraules no tenen cap significat i els canvis de paraules signifiquen, i molt. Llavors, doncs, diluir les coses, treure la importància que tenen tots els hospitals de la xarxa comarcal per a l'atenció sanitària en aquests moments creiem que és una manera, com ja hem dit moltes vegades al Ple, de fer retallades indiscriminades precisament en els llocs de més a prop de la població.

Per tant, votarem a favor de la vostra proposta, la proposta d'Iniciativa.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senyora Garcia Cuevas, pel Partit Popular.

María José Garcia Cuevas

Gracias, presidente. Solamente para anunciar la abstención de mi grupo porque, aunque no estamos en contra de la propuesta ni del planteamiento que hace, no la podemos ni queremos votar en contra, pero hubiéramos preferido que se llegara a una transacción para algunos aspectos, bueno, dejarlos pulidos desde nuestro punto de vista.

Por eso el Partido Popular se abstendrá en esta propuesta de resolución.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Senyora Capdevila?

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Molt breument, per dir que Esquerra Republicana donarà suport a la proposta de resolució presentada en tots els seus punts, perquè ja ho hem debatut anteriorment, sobretot pel que fa als temes de salut mental, però també en altres propostes de resolució. Fa que ho debatem.... jo diria que aquesta és la proposta de resolució conclusió de tot el debat que duem a terme avui, en aquest marc d'aquesta comissió. El nostre vot és favorable.

El president

Moltes gràcies. Senyor Jordi Cañas, pel Subgrup Ciutadans...

Jordi Cañas Pérez

Sí, también brevemente, por economía de tiempo. Apoyaremos la propuesta de resolución, porque sí que es cierto que ejemplifica en un caso concreto todas las inquietudes que algunos tenemos siempre y otros tienen dependiendo del momento y la oportunidad o el interés.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Doncs, passem... Vol tornar a intervenir? (Pausa.) Senyor Vendrell, té la paraula.

Josep Vendrell Gardeñes

De forma breu i una mica encara en l'ona d'escepticisme que jo abans els comentava, que crec que..., en fi, és a dir, segons el nostre parer, si s'aprojava una proposta de resolució havia de ser amb la suficient claredat, perquè quedés clar quins són els compromisos que s'adquirien o que el Parlament trasllada al Govern perquè els adquirís, no?, tots els punts, el conjunt de punts que plantejava la proposta de resolució. Però també perquè les posicions polítiques de cadascú quedessin clares, que jo crec que això també és una qüestió que no és negativa, també és positiva, no?

En aquest sentit, pel que fa al primer apartat, el tema de «mantenir», jo crec que a vegades s'utilitza, en el debat sobre l'Hospital de Mataró, amb una certa perversió el tema de què són i què no són i què acaben sent les necessitats, no? En el sentit que és evident que s'ha produït un increment de les llistes d'espera, perquè hi ha hagut tancament de llits i que se n'obren alguns quan hi ha algun cas d'urgència, però que s'ha produït un perjudici per als ciutadans des del punt de vista de l'assistència sanitària, perquè hi ha hagut quantitat de reprogramacions, d'increments de les llistes d'espera, els problemes que els comentava jo ara, abans, pel que fa a les urgències de la salut mental, etcètera, no?

En segon lloc, perquè jo crec que des del punt de vista de la gestió pública a ningú li hauria de fer por la transparència. Jo crec que en aquests moments la manera de guanyar confiança és precisament que hi hagi transparència i que quedi clar que aquesta transparència és un compromís clar, eh?, no una cosa genèrica o vaga, sinó un compromís clar.

I, en tercer lloc, perquè jo crec que el debat s'ha de produir, que ha de ser un debat previ a la presa de decisions. No només a nivell institucional, també amb els professionals, però també amb els treballadors, que són, en definitiva, qui són un actor i una part activa, no?

I, per tant, per aquestes tres raons, perquè volem que quedi clar, doncs, no estem d'acord amb la proposta que se'ns fa.

Res més.

El president

D'acord, passem a votació.

Vots favorables?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada per 7 a favor, 8 en contra i 2 abstencions.

Sol·licitud de compareixença

de Pedro L. Alonso, professor i director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona, perquè informi sobre la investigació de la vacuna contra la malària (tram. 356-00261/09)

El següent punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de compareixença del doctor Pedro L. Alonso, professor i director del Centre de Recerca en Salut Internacional de Barcelona, davant la Comissió de Salut perquè informi sobre la investigació de la vacuna contra la malària. Atès que la presentem tots els grups, els demanaria si podem fer la votació per assentiment. *(Pausa.)*

Doncs, queda... *(Assumpció Laïlla i Jou demana per parlar.)* Un matís, senyora Laïlla?

Assumpció Laïlla i Jou

Sí, president, només un matís, perquè tinc coneixement que aquesta mateixa petició s'ha entrat..., em sembla que és a la Comissió de Cooperació, i que, per tant, potser valdria la pena unificar el funcionament de les dues comissions per substanciar aquesta compareixença. No té re a veure amb la votació que farem, però sí posar-ho en coneixement de la resta de portaveus, que crec que seria bo unificar, doncs, aquesta compareixença a les dues comissions, perquè toca aspectes importants de les dues comissions.

El president

Doncs, ho tindrem en compte, l'aportació, i mirarem si es pot coordinar.

Doncs, queda aprovada per assentiment la compareixença.

Suspenem la sessió per cinc minuts..., deu minuts, per donar la benvinguda als compareixents, i ens tornem a retrobar aquí.

La sessió se suspèn a tres quarts de sis de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les sis i vuit minuts.

El president

Bona tarda.

Compareixença

de representants de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer per a presentar les tasques acomplertes i explicar els projectes de futur (tram. 357-00213/09)

Reprenem els treballs de la comissió i donem la benvinguda als representants de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer: al seu president, el senyor Josep Morell, i acompanyat a la taula de la senyora Clara Rosàs, gerent de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer; també donem la benvinguda als acompanyants que seuen entre el públic, el senyor Ra-

mon de Capmany, la senyora Rosa Maria Pujol, Mercè Margalef, David Ortega, Montserrat Frèixer i Anna Barderí. Benvinguts.

I li passo la paraula al senyor Josep Morell, perquè ens parli de la tasca, de la feina que estan fent totes les entitats representades dins de la federació. Té la paraula.

Josep Morell i Miró (president de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer)

Moltes gràcies, president. Bona tarda a tothom. Agraïr-los que estiguin avui aquí per escoltar-nos. M'han donat trenta minuts, jo penso que amb menys de trenta minuts farem via, vull dir, no els cansarem gaire.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

El que sí intentaré és amb unes quantes transparències i amb les meves paraules mirar que agafin coneixement, que probablement molts de vostès ja el tenen, del que és això que en diem la Federació Catalana contra el Càncer o Federació d'Entitats Catalanes contra el Càncer. Ho dic així expressament perquè, de fet, com a tal el que pretenem és que sigui federació, no?, que el protagonisme el tinguin les entitats. I, alhora, també miraré d'explicar-los per què vam arribar..., o per què estem en la situació que estem en el sentit de dir: «Bé. Això, com va brollar, com va sortir i de què va sortir.»

Tots sabem, si més no jo i alguns altres que estan aquí, a la sala, que el que teníem com a referent d'antic o de petits era allò de la Asociación Española Contra el Càncer. Això és el que hi havia, no? És el que coneixíem tots, la típica «festa de la bandereta»; inclús es feia el comentari de «la senyora collares», que venia i ajudava les meses petitòries i aquestes coses. Això, doncs, fins als anys noranta va funcionar a nivell de l'Estat espanyol, però aleshores hi va haver un enfocament del que era l'associació espanyola, amb declaracions públiques i jo diria quasi públiques –jo no hi era, ho he recollit del testimoni de la gent–, que més aviat enfocarien tots els recursos cap a la recerca, perquè es necessitava fer recerca per lluitar contra el càncer, i també en l'àmbit dels hospitals, no?

Aleshores, bé, diguem que aquí a Catalunya hi va haver un moviment o hi va haver una sèrie de gent inquieta que ja estava dins de l'àmbit de l'associació espanyola que va dir: «Bé, jo en surto perquè hi ha altres protagonistes *malauradament* de la malaltia, que se'n diuen els malalts.» I, en aquest sentit, van començar a brollar petites associacions o petits entorns o petites fundacions, tampoc les voldria etiquetar, en diferents nuclis de Catalunya. La primera que va llençar, diguéssim, la pedra o va deixar la petja d'aquest secessionisme de l'associació espanyola va ser la de Tarragona, eh?, impulsada per en Carles Carcolé. Seguidament va ser Girona, impulsada per la Carme Moya; va seguir Lleida, i el 98, Osona, amb la Montserrat Frèixer, que avui tenim el plaer que ens acompanyi. Benvinguda, Montserrat.

Aleshores, a iniciativa del Departament de Salut, jo penso que, com a empresari i amb força coherència, dic: «Home, per què no mireu d'aglutinar-vos, no?, perquè serà més fàcil que ens puguem entendre com a Administració o gestors de salut pública.» I, aleshores, el conseller Rius va agafar els que en aquell moment havien, diguéssim, sortit de l'àmbit de l'associació espanyola i va dir: «Escolta, per què no mireu de muntar una federació perquè hi hagi un interlocutor únic.» I aquí va néixer, en aquell moment, el que és la Federació d'Entitats de Catalunya contra el Càncer.

A veure, quan parlem d'això no vull deixar en cap moment exclosos altres moviments que ja s'havien produït a Catalunya al marge del que era una associació espanyola com, per exemple, era la Villavecchia, no? La Villavecchia va ser un senyor que va tindre una casuística familiar i aleshores per honorar la seva mare, que era el senyor Antonio Negre i Villavecchia, va muntar la Fundació Enriqueta Villavecchia, de fet, dedicada als nanos, no? Com tots sabem, perquè, de fet, probablement és la més popular de tot Catalunya i probablement la més internacional, la Fundació d'en Josep Carreres, i també l'Afanoc, que està dins de l'àmbit dels nanos dins de la Vall d'Hebron. I amb aquestes set entitats va ser quan l'any 2001 es va constituir la Fecec, la Federació d'Entitats Catalanes contra el Càncer.

Bé. Avui ja no en som set, avui realment estem molt satisfets, que en som tretze. No voldria dir que som els més importants, però sí que m'atreveixo a dir que probablement som, els que estem al voltant de la Fecec, els que cobrim més el que és el territori català. Hi ha les que en podem dir fundacions o associacions de caràcter genèric, que ho toquen tot; i hi ha les que són més específiques, com he comentat ara, fa un moment, com pot ser una Villavecchia o com pot ser una Afanoc, que estan més centrades en l'àmbit dels nens, o bé una altra com, per exemple, és ACROSS, que aquesta està més enfocada al que és l'àmbit de la recerca. Vull dir que era les anomenaré totes perquè no sigui dit i et diguin: «no, no, és que a mi no m'has anomenat». Sí. Us les anomeno totes: parlo d'ACROSS, perquè és l'última que he dit; parlo de la Fundació Enriqueta Villavecchia; nens amb càncer, que és l'Afanoc; Fundació Roses contra el càncer; Lliga contra el càncer, de les comarques de Tarragona i Terres de l'Ebre; Fundació Oncolliga Girona; Fundació Josep Carreres; Oncolliga Barcelona, que és l'última, que és la que m'honora presidir; Lliga't, que és la del càncer de les comarques de Lleida; Fènix; Associació Catalana d'Ostomitzats, i Osona contra el Càncer.

Tal com els he dit, i aquí ho veuen en les transparències i que ho tenim aquí, a la pantalla, doncs, tenim les que estan especialitzades en càncer infantil, concretament Afanoc i Villavecchia; en leucèmia, Fundació Carreres; en ostomies, que, de fet, bé, és producte d'una sèrie de gent que es troben amb una necessitat, diguem-ne, social, personal, íntima comuna, que comparteixen, doncs, ja ho dic, cobrir unes necessitats que són les dels ostomitzats. Bé. A més a més, dins de l'àmbit de la recerca i la formació en tenim dues: DOMO, que això és un entorn d'infermeres que

diuen: «Bé, a veure, malauradament el càncer porta dol.» És a dir, malauradament, i probablement molts d'aquí ho hem patit de forma propera, el càncer no sempre té solució, tot i que estem en uns nivells de solució molt elevats i que podem estar molt contents del país en què vivim en clau tant de diagnòstics com de teràpia oncològica. Però al final es produeix, doncs, malauradament, ho repeteixo, i ho he repetit tres vegades, la mort d'algun familiar o amic, no?, i aleshores això comporta un dol. Bé. Doncs, aleshores aquesta associació d'infermeria al que ajuda és a passar el dol, i fa també formació en aquest sentit. I ACROSS, en l'àmbit d'estudis i recerca.

Ja m'heu entès: en l'àmbit provincial, les quatre –Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona–; comarcal, Fènix i Osona, i local, per etiquetar-les d'alguna manera, sense que això vulgui dir res més que poder-ho situar en el mapa o en la geografia del país, la Fundació Roses.

Bé. Aleshores, en un cert moment vam dir: «Bé, potser que hi donem una mica allò, de visió, de modernitat, de quatre fulls per dir què és el que representa per a les entitats, a part que ha de ser útil per a les entitats, però que alhora també ho puguem explicar, no?» Llavors, vam dir: «Bé, quina ha de ser o quina creiem que pot ser la nostra missió?»

Bé. Pretenem, com a missió ho tenim, ser la plataforma d'unió de les entitats que a Catalunya lluiten contra el càncer. Jo quan –president, em permetrà– diem això de «lluita contra el càncer» dic: «Home, nosaltres lluitar, lluitar contra el càncer malauradament no podem, n'hi ha d'altres que poden; nosaltres més aviat lluitem contra el càncer en la mesura que ajudem el malalt i la família i els avinguts que en clau de teràpia o en clau, diguéssim, ja, fins i tot, de tindre una malaltia cronicada, els ajudi a tirar endavant.» Per això dic que és una lluita contra el càncer que podríem matisar.

Volem ser, tal com he dit, com a missió, una entitat que aconsegueixi ajudar els malalts que tenen càncer i les seves famílies; és molt important, perquè ajudant les famílies ajudes el pacient. Però, alhora, també responsabilitzar la societat, i aquí ve el que és el predicament, del que són, senyors, els hàbits: «Escolti, portem-nos bé, no fem malbé la salut.» Això que molts hem nascut amb aquest bé que moltes vegades menyspreem o menystenim, que mirem de cuidar-lo, perquè això és una manera de prevenir i, sí, en aquest cas ho podríem dir, de lluitar contra el càncer, perquè qui més qui menys ens estem contaminant d'una manera directa o indirecta de quelcom que porta càncer. Els hàbits, eh?, que podem agafar i els que hauríem de no tenir, si són dolents, doncs, ens ajudaran a evitar-ho. Això sí que per mi..., o jo crec que és una veritable lluita.

Aleshores què fem? A veure, el primer que hem de fer és, independentment de la demanda del Govern de la Generalitat en el seu moment, ser útils a les entitats, perquè és que, si no, aleshores el que és la federació com a tal no existiria. I aquí, tal com surt a la pantalla, surten uns nou punts que entenem que donen sentit perquè les entitats paguin una quota: els hem de

representar; ser interlocutors davant de les administracions públiques; mitjançar; transmetre informació; ser facilitadors de coneixement, perquè al final, com aquell qui diu, si fem allò de la teoria de l'embut, en el bon sentit, i recollim en el mateix pot el que fem tots, serà més fàcil de compartir i explicar, no?; coordinar subvencions per a ajuts econòmics, últimament hem tingut un parell d'èxits, que ja us els explicaré més endavant; treballar en el que és la borsa de voluntaris, eh?, i també vehicular demandes d'entitats, doncs, que diuen «bé, i això aquí, a Catalunya, com està?», i alhora, també, mirar que la gestió, l'administració, sigui el menys costosa possible, la més dinàmica, la més propera en la utilització de les noves tecnologies, anomenades «les TIC», no?

En clau de representativitat, bé, doncs, formem part del..., ens honora formar part de la Comissió Permanent del Pla director d'oncologia, estem al consell d'administració de l'Institut Català d'Oncologia, formem part del consell i associacionisme del voluntariat de Catalunya.

Estem a la Taula del Tercer Sector, Fòrum Català de Pacients..., i en l'última etapa vam creure que explicar al món el que fèiem en la lluita contra el càncer també era important, no?, i, aleshores, ens vam associar a la Union Internacional Cancer Control, eh?, que es mou molt dintre de l'àmbit de la prevenció i del diagnòstic precoç.

Hi ha dos exemples de mediació que podem portar, gràcies a Déu no n'hem tingut necessitat. Perquè els nostres estatuts el que diuen és que, per exemple, la fundació Tarragona, em permeto parlar de Tarragona perquè jo represento la de Barcelona, home, «no em vinguis a envair el meu àmbit perquè, si més no, jo tampoc envairé el teu, i d'aquesta manera serem eficients, no?» A vegades, doncs, en moltes federacions això dóna recel, per això vam posar que una de les feines que havíem de fer és ser mediadors en el sentit que poguéssim haver-hi alguna cosa d'aquest tipus. Jo..., en el temps que fa que sóc president, i ara fa set o vuit anys, no hi ha hagut mai necessitat d'això, fins i tot hem reformat estatuts i hi ha hagut un consens extraordinari. I puc dir que cada vegada que celebrem, com diem, la junta directiva o la junta de govern, el quòrum i l'assistència de tothom és rellevant i les idees que allí es treballen també són realment encomiables.

Sí que hi ha hagut dues casuístiques, i és que en el seu moment, com us explicava, l'Associació Catalana d'Ostomitzats va dir: «Escolta, nosaltres no tenim prou muscle, però, clar, ens agradaria poder tindre un vehicle o una identitat a la qual aproximar-nos...» I, en aquest sentit, doncs, la Fecec va vehicular o va mitjançar perquè l'entomés o estigués sota el paraguai d'Oncolliga –no?, Rosa Maria Pujol–, Oncolliga de Barcelona. L'Associació PICAM, de Molins de Rei, que està dins de l'àmbit del càncer de mama va tindre una iniciativa, no va acabar de quallar, però, bé, ens va utilitzar a nosaltres.

Informació, aquí tornem a veure l'ús de les noves tecnologies. Doncs, informem, les *newsletter*, la pàgina web.

Quant a facilitadors de coneixement hi han uns grups de treball. Tenim presència en el Congrés Mundial contra el Càncer, tant l'any 2008 com l'any 2010, i transmetem les principals conclusions als congressos de les entitats i donem a conèixer també el treball que fem nosaltres cap a fora.

Tal com us deia, en clau de coordinar i de trobar ajuts, hem tingut un parell d'èxits, l'any 2010 i l'any 2011. És a dir, a l'Estat espanyol, a través de les subvencions amb càrrec a l'IRPF, vam esgarrapar, l'any 2010, 50.000 euros; l'any 2011, 80.000, i pensem, potser, seguir així, perquè ara ja en sabem una mica, eh? Hem tingut quaranta peticions d'entitats, quant a...

Publiquem des del 2005, que, a més a més, està a la web per si tenen a bé mirar-ho, tot el que és la Fecec en xifres, tot el que es fa; el que aquí intentem sintetitzar allí està molt més ben explicat. Fem recomanacions per al voluntariat. A vegades ens pensem que el voluntariat, com aquell qui diu, neix perquè un és voluntari. Jo penso que tots portem un voluntari a dins, però en funció al que t'has de dedicar, doncs, home, una mica de coordinació, una mica d'ensenyament, una mica, diguéssim, de guia es necessita. I, per altra banda, entenem que som de gran utilitat, i així es demostra pel fet que estem en el Pla director d'oncologia i a l'ICO. Doncs, jo penso que som de força utilitat en el que és l'Administració pública de salut, no?

Tenim tres grans esdeveniments importants: coordinem la Setmana Europea contra el càncer, des del 2004, a tot Catalunya. Això vol dir que anem als mercats, que cuinem amb els principals cuiners i proclamem la ingesta i la cuina saludable de la fruita i la verdura.

Fem una trobada també molt bonica un cop a l'any, un dissabte al matí, que és la trobada dels voluntaris, apleguem més de dos-cents cinquanta..., o de l'ordre de dos-cents cinquanta voluntaris. Fem un acte tot el dia; en acabat, fem una trobada de dinar, també «esponsoritzat» o arreglat, el preu, pel restaurant Monchos, és just i legítim dir-ho. I, aleshores, dins del programa de voluntariat també formem, com us deia abans, voluntaris, més de dos-cents voluntaris a l'any.

Hi ha una altra cosa també rellevant dins del que és la part científica, fem un fòrum a l'any. El Col·legi de Farmacèutics ens presta o ens deixa les seves instal·lacions, i allí hi han tallers de debat amb un caire probablement, en podríem dir, una miqueta més científic que no pas l'altre, que, diguéssim, potser és més de carrer o més de proximitat a la població.

Divulguem més de quatre mil participants anuals en més de les cent activitats per divulgar el codi europeu, que en la documentació que els he entregat hi és. En la Setmana Europea parlem dels tres «sí» i dels tres «no», que són: sí exercici, sí verdures, sí fruita, cada dia la ingesta aquesta; no tabac, no alcohol i no sol. Quan parlem del sol hem d'anar en compte, perquè, si no, els de turisme s'enfaden, però, diguem-ne, pres amb mesura és bo però en excés és dolent i en segons quines franges horàries també.

No m'estendré en el que divulguem perquè, de fet, amb una llegida ràpida ho poden veure. Aquí hi han uns gràfics que acompanyen l'explicació que jo he fet.

I ara passaria ja una mica..., una vegada dit què és el que fa la Fecec, què és el que fan les entitats, que penso que això és força interessant, i al final és el rovell o el pal de paller, que dóna peu al final de poder estar tots plegats aquí, no? Tenim quatre àmbits d'actuació, uns probablement amb més muscle que uns altres, depèn de l'entitat: l'atenció social, el suport psicològic i la prevenció i detecció precoç de la malaltia, acompanyats per una sèrie de treballs també, dins d'una altra, diguéssim, podríem dir, variant dels nostres serveis, que és oci i temps lliure. No és per a les entitats, sinó sempre per als malalts i per als que els acompanyen. Veuran amb quins professionals o amb quins perfils som capaços, les entitats, de fer aquesta feina: des de treballadors socials, treballadors familiars i, evidentment, voluntaris psicòlegs. I, molt important, sempre «arropats» o sota un paraigua de comitès científics que tenen totes les associacions o fundacions, entitats comunament anomenades.

Què fem? Servei d'atenció al domicili. Els citaré les xifres per no fer-me pesat. L'any 2010, 309 malalts se n'han beneficiat i hem fet més de 3.750 serveis a Catalunya. Ajuts externs: proporciona informació als malalts i a les famílies –això que sembla que sigui *baladri* és molt important– de possibles ajuts i dels recursos existents. A vegades el malalt només pel trauma que té a sobre, per la pedra que li acaba de caure a sobre, no sap on anar. I nosaltres l'ajudem, fins i tot, com aquell qui diu, de dir: «Mira, a la pàgina 25 hi ha això, llegeix-ho, fes-te una fotocòpia, allí et poden ajudar, hi ha aquesta via...» Fins i tot, poder-li dir que té dret a un doble, a un segon diagnòstic. Préstec de material clínic; més de cinc-cents malalts s'han beneficiat de material clínic. Aquí, de què parlem? D'una cadira, un llit, unes croses, etcètera. Això són més de mil articles de material clínic que hem prestat o hem cedit temporalment durant el 2010. Fem assessorament, fins i tot, de tipus legal i en segons quines entitats inclús assessorament mèdic fora, diguéssim, del circuit. S'han atès més o s'han fet més de 2.340 consultes el 2010.

També, dins de l'àmbit de l'atenció social, ajuts econòmics per a famílies. El 2010 s'han donat 853 ajuts econòmics que han representat un total de 175.000 euros. Si fem la divisió veureu que és molt petit perquè, de fet, està..., allò que dius: «És l'imprescindible, fem-ho perquè no hi ha cap més solució, ni hi ha cap més alternativa.» No és la nostra vocació, ni molt menys, el fet de traslladar part dels ingressos que recaptem als malalts; no ho és, però a vegades és necessari.

Tenim alguna cosa molt important: disset pisos d'acollida, que l'any 2010 se n'han pogut beneficiar 216 famílies; tenim una casa d'acollida, «La casa dels Xuklis», a prop de la Vall d'Hebron. És impressionant. Hi han vint-i-cinc apartaments, s'ha posat en marxa o, diguéssim, operativa al cent per cent aquest mes d'octubre.

També fem fisioteràpia a domicili: s'han donat més de 1.300 serveis durant l'any 2010, i s'han atès 132 ma-

lalts. I alguna cosa que, bé, sembla que a vegades diuen: «Escolta, doncs, ajudem a fer la neteja a la llar», perquè, a vegades, hi han malalts que no tenen ni esma, per dir-ho d'una manera –deixin-me que ho digui així–, ni esma per poder fer, ocupar-se'n, de les necessitats més bàsiques d'una llar.

Suport psicològic, aquí també dinaré les xifres: parlem de 1.500 malalts, amb catorze professionals psicòlegs que ens acompanyen. Els grups d'ajuda mútua: en això ens podríem estendre fins a la nit, perquè, de fet, el fet que gent que pateix i que té problemes similars s'autoajudi en això té un preu, vull dir, que et canvia, t'ajuda a canviar i a veure la vida, jo no diré d'un altre color, però, si més no, amb unes certes pastilles d'optimisme davant de la problemàtica. I, com deia abans, hi ha un grup també..., com deia abans, grups d'atenció al dol. Aquests aquest any, doncs, menys: l'any 2010 han funcionat dos grups, amb una participació *només* de 29.000 famílies. Això, si més no, ha de ser una satisfacció perquè de demanda no n'hi ha; vol dir que, si més no, la societat civil és sensible quan es produeixen casos d'aquests tipus, però, tot i així, hi han casos que resten molt sols quan, de fet, els falta el familiar, no?

Hi ha això que deia de l'oci i temps lliure. Bé, doncs, als nens, quan tenen quimioteràpia o tots aquests tractaments, si els poses unes sales de joc i els entreteniments, estem convençuts, perquè, a més, així ens ho demostra, que els tractaments són molt més eficients, molt més efectius, alhora que, com aquell qui diu, els expansions una mica la vida, i a la mare o al pare que els acompanya també, no?

S'organitzen sortides, organitzem tallers, hem beneficiat 650 nens –596 nens–; 7.043 nens han passat per les sales de joc. I, per a adults, doncs, també organitzem tallers. Per què? Doncs, perquè encara que sembli que els adults són forts i ho entenen tot, quan passem per una vicissitud d'aquest tipus som pitjors que els nens moltes vegades, no?

Dins de l'àmbit del que és la prevenció i detecció, com els he dit, de fet, nosaltres tenim la vessant psicològica, la vessant de l'atenció social, i el que en diem el predicament, o sigui, predicar, explicar, no parar de deixar anar missatges perquè la gent sàpiga quins són els hàbits que ha de tenir de forma habitual i què és el que no ha de fer per no arribar a patir la malaltia. S'han fet dos programes a 4.120 estudiants d'onze a dotze anys. És probable... Ara m'explicava la Montserrat un exemple d'una nena petita, de dotze anys, que li deia al pare de resultes d'uns programes d'aquests: «Pare, fem un tracte: o tu deixes de fumar o començo a fumar jo.» I això va sortir d'un taller d'aquests, no? Vull dir, són coses d'aquestes que dius: «Bé, sembla que no existeix però només que ho fem per a un ja és molt important, i més si ve dels petits.» Programes per fomentar hàbits alimentaris als nens, perquè, clar, els nens avui mengen poca fruita, mengen poca verdura, però potser tenim plus amb joguines, amb pallasos, amb jocs, amb mags, doncs, llavors mirem de divertir-los menjant fruita. I moltes accions de divulgació: fins a cinquanta mil participants han rebut programes d'aquest tipus per a la detecció.

Bé. Passem ja a un altre àmbit, que és beques i recerca, no? Hem «esponsoritzat» avui 244 professionals perquè prenguin seixanta-sis formacions específiques; s'han repartit 307.000 euros en beques l'any 2010; la Fundació Carreras, des del 30 de novembre del 2010, va tirar endavant l'Institut de Recerca contra la Leucèmia, que té també l'objectiu d'impulsar la recerca biomèdica en aquest àmbit.

Tenim l'àmbit dels registres, i com que quant als registres de tumors –d'això, n'hem parlat dues-centes mil vegades–, costa una mica, doncs, col·laborem..., concretament, la Fundació Enriqueta Villavecchia, fins i tot, col·labora a nivell estatal amb els tumors infantils a València. Tenim registre de donants de medulla òssia. Aquí, evidentment, el que més pesa és la Fundació Carreras; aquí en teniu les dades: 8.000 donants, 5.700 unitats. Hem aconseguit a través d'aquest associacionisme 404 transplants fets a l'Estat espanyol, i, evidentment, aquí qui hi pesa molt és la Fundació Carreras.

Aportacions econòmiques al sistema. L'any 2010 vam fer-hi arribar 37.000 euros. Concretament, l'any 2009, em sembla que va ser, des d'Osona es va regalar un aparell, es va portar un aparell a l'Hospital de Vic, i ara estan recaptant diners per a un endoscopi digital per un valor de 260.000 euros.

Movem aquí de l'ordre... Aquí posa 4.000 voluntaris, però jo els he tornat a sumar i en són 4.817. Si la nostra manera d'expressar-ho no sempre és la més adequada, en lloc de ser, diguéssim, grandiloqüents ens quedem en el llinar baix, doncs, 5.000. El tipus de voluntariat està ben descrit, aquí el trobaran: hospitalari, a domicili, testimonial..., dins de l'àmbit logístic acompanyar un malalt a fer un tractament també és molt important. Hi ha hagut un increment del voluntariat els últims quatre anys d'un 13 per cent, ha passat d'un entorn de 4.200 voluntaris, com els deia, a 4.800.

Dir-los que, com a xifres globals, avui a Barcelona conviuen 240.000 persones que estan amb malaltia, estan amb càncer, i que se'n diagnostiquen de l'ordre de 30.000 cada any, no? Aquí, doncs, ajudem 10.000 malalts. Som... –«som» no, són; no «som»–, són 77 professionals dins de l'entorn de les entitats, amb un efecte multiplicador brutal perquè podeu veure que amb 77 professionals movem quasi 5.000 voluntaris, no? Quatre-cents mil beneficiaris indirectes en els programes de prevenció, i hi han quasi 31.000 socis i col·laboradors d'una forma recurrent.

La capillaritat en el territori és elevadíssima: estem en 235 municipis de tot el territori, de tot el país, i, clar... Dius; «Bé, és que n'hi ha nou-cents i escaig.» Però, bé, quan parlem de 235, si descomptem les pedanies, per dir-ho d'una manera, i sense ofendre ningú, 235 municipis són molt –molt– importants.

I, per altra banda, a nivell econòmic, doncs, podem dir que –si deixem a part la Fundació Carreras, que també està dins de la Fecec, però aquesta juga a la Champions, no?– tenim un pressupost o aglutinem un pressupost de recursos de 3.300.000 euros, aproximadament, i que el 43 per cent ve de les entitats, prové

de subvencions. Però, com aquell qui diu, pidolant, reinventant-nos, buscant, fent projectes, doncs, arribem també, amb patrocinis, donacions i finançament propi, al 58 per cent. Veureu que no quadra, perquè a vegades les tecnologies també et traeixen una mica i de vegades del 100 en fan 99; en aquest cas, n'han fet el 100, no? I com a finançament públic que prové de l'Estat aquest any estem en un 7 per cent.

El nostre futur. Jo penso... –em queden quatre minuts, i miraré de sintetitzar què és el que pretenem. Evidentment, seguir tenint el rol de representativitat com a Fecec que ens han donat les entitats; evidentment, seguir treballant amb els programes de prevenció primària atès que són un bon sistema. Segons el Pla director d'oncologia es poden arribar a evitar el 40 per cent dels càncers que es produeixen amb una bona prevenció primària. Creiem que també és molt important el fet que existim perquè així l'Administració pública de salut, amb gent com aquests 77 professionals i aquests 5.000 voluntaris que envolten tot aquest moviment, fan que l'Administració pública de salut en aquest país tingui efecte multiplicador, es multipliqui, i sobretot, deixin que ho digui així, amb la utilització de la societat. És a dir, la societat es mou, la societat és viva... I aquest és un dels exemples que si nosaltres existim, si la Fecec existeix, si les entitats existeixen, això produeix un efecte multiplicador molt important.

Aconseguir dinamitzar els programes de cribratge perquè aquí, doncs, últimament atès la manca de recursos estem una mica prement el peu, no l'accelerador, deixin-m'ho dir així, però en la mesura que nosaltres puguem ajudar i col·laborar, doncs, hi serem; donar suports als nous criteris de la comissió per l'aplicació del terciarisme que hi ha dins de les noves línies del departament, i volem presentar Barcelona per celebrar el Congrés Mundial contra el Càncer de l'any 2016. Evidentment, aquí no volem anar-hi sols, sinó que tothom que es vulgui apuntar al carro s'hi pot apuntar, encantats, i treballarem colze a colze pel que faci falta perquè l'important és que siguem capaços d'ensenyar al món què és el que fem no solament en diagnòsi, no solament en teràpia, sinó també dins de l'àmbit del que és la societat civil.

El suport institucional i el suport econòmic, com aquell qui diu, els el demanem a vostès, que ens ajudin perquè en la mesura que sàpiguen que existim i el que fem crec que som útils a la societat, la seva complicitat és imprescindible. I ara fa un moment amb una de les diputades comentava que dels vuit-cents... –és un exemple, eh?, no és que vulgui demanar res concretament–, que els vuit-cents milions de cigarretes o de paquets de cigarretes que es consumeixen a Catalunya només que hi hagués un centímetre... –que el pagués el consumidor, eh?, no estic demanant que pagui el fabricant perquè aquest és molt potent i no ens deixaria funcionar–, doncs, només que fos un centímetre fixaríem 8 milions d'euros que ens podrien ajudar a seguir fent la tasca que ara per la manca de recursos econòmics costa moltíssim.

He mirat de cenyir-me al màxim possible, potser he anat una mica de pressa, però evidentment quedem a

la seva disposició, tant la Clara Rosàs, que és la directora de la Fecec, com jo mateix, pel que vostès convinguin o vulguin preguntar.

Moltes gràcies.

El president

Molts gràcies, senyor Morell. Ara donarem la paraula als portaveus dels grups. Comencem pel Partit dels Socialistes de Catalunya, amb l'honorable senyora Caterina Mieras.

Caterina Mieras i Barceló

Gràcies, president. En primer lloc, gràcies per estar aquí entre nosaltres i gràcies per tota l'explicació que ens heu donat de tota la feina que esteu fent. Gràcies també a la senyora Clara Rosàs; evidentment, al president, i a tots els que l'acompanyen en aquesta compareixença.

Evidentment, doncs, dediqueu tot el vostre esforç a una malaltia que fa relativament pocs anys, en general, quan a una persona se li diagnosticava un càncer era una amenaça de mort i que afortunadament, doncs, en aquests moments moltes vegades s'està diagnosticant una malaltia crònica o una malaltia de la qual se'n pot una persona sortir.

Jo crec que la feina que vostès fan és bàsica, és bàsica perquè cal sempre la col·laboració de la societat civil en la salut; en tot tipus de malaltia, però especialment en aquesta. Jo diria que aquesta evolució que hem fet de ser una malaltia greu, necessàriament mortal, a la situació actual és gràcies a tres, en diríem, coses fonamentals. Tres coses en què hi té importància, molta importància, l'actitud personal, l'actitud de la societat i també l'actitud, evidentment, de la política i dels responsables polítics.

En primer lloc, per a la prevenció. La prevenció, vostè ho ha dit molt bé, és molt important, i, per tant, les campanyes que vostès fan són bàsiques. I, doncs, posem per exemple, per explicar aquesta coresponsabilitat, que a la campanya en contra del fumar hi ha un aspecte personal, perquè evidentment la decisió de fumar o no és personal, però al mateix temps en la lluita contra el càncer de pulmó també són molt importants, no solament les lleis, que, per exemple, les que s'han fet fins ara jo crec que han estat molt positives, les lleis que es puguin fer per a la prohibició, sinó també altres aspectes com pot ser, per exemple, l'aspecte de la pol·lució. O sigui, nosaltres no som lliures de respirar l'aire que volem, i això sí que és una responsabilitat social. Per tant, parlem d'una coresponsabilitat personal, i sobretot social.

Ha parlat també del menjar. És ben cert, doncs, que són molt importants les campanyes que es puguin fer, tant al seu nivell com a nivell d'Administració, del menjar sa, però no hem de perdre de vista tampoc en aquests moments la lluita contra la pobresa i la situació que tenim d'un 22 per cent de persones a nivell de l'Estat que viuen amb cinc-cents euros al mes. Malament els podem ensenyar de menjar si no tenen per

menjar el que volen. Per tant, doncs, aquesta feina torna a ser de responsabilitat conjunta: social i política.

Un segon aspecte és el diagnòstic a temps. O sigui, tothom sap que de diagnosticar un càncer al començament o ja molt desenvolupat hi va la vida, i aquí vénen, doncs, els cribratges, els cribratges i la prevenció. Ha dit, doncs, que volien impulsar els cribratges. Llavors jo els faria la primera pregunta: a veure com ho estan impulsant i si vostès comparteixen o no la preocupació del meu grup que amb les retallades a nivell de salut estan a les llistes d'espera. Doncs, determinats cribratges s'estan allargant i creiem que és una cosa que hi tindriem d'esmerçar més esforços i seleccionar determinades exploracions per no allargar el diagnòstic.

Evidentment, després ve el tractament. Jo crec que tots i totes els que estem aquí podem sentir-nos molt orgullosos perquè de moment, almenys, tots els ciutadans i ciutadanes tenen un accés igual al tractament. I, per tant, l'angoixa que d'entrada suposaria tenir un càncer i no arribar a les possibilitats de tractament afortunadament..., hem parlat de coses pessimistes, doncs, aquesta, de moment, la tenim segura.

Un altre comentari que també els volia fer és com veuen el futur, i donar-los l'enhorabona especialment per tot el voluntariat. El voluntariat, doncs, que mostra la seva solidaritat, i que no tan sols és important de cara a la societat, sinó que és molt important de cara als mateixos malalts. La capacitat de veure que persones també afectades poden compartir un determinat estat d'ànim, coneixen molt bé el problema que tenen, i vosaltres sí que moveu molt aquest voluntariat, doncs, donar-vos també les gràcies i l'enhorabona per la feina que feu.

I jo crec que no m'allargaré més. Repetir, doncs, la pregunta sobre els programes de cribratge, i també si em poden explicar quins són els temes de recerca que prioritzen de cara a les beques i de cara als estudis i quins són els temes de recerca en què tenen una especial dedicació.

I, res més; repetir-los les gràcies, les gràcies per la feina, les gràcies per la seva presència al Parlament.

El president

Moltes gràcies. (*Veus de fons.*) No..., contestarà després a tots, eh?, senyor president. Li dono la paraula a la senyora María José Garcia Cuevas, en representació del Partit Popular.

María José Garcia Cuevas

Gracias, presidente. En primer lugar quiero agradecerles su comparecencia aquí, en esta comisión, su presencia, a ustedes y también a todas las personas que les acompañan, porque para nosotros es siempre un placer recibir a las personas que, al margen de su trabajo, de su familia, de lo que nos ocupa el tiempo a todos, pues, dedican una parte a algo absolutamente altruista, ¿no?, que es ocuparse de un problema social que es absolutamente transversal, que es el cáncer, co-

mo veíamos, que es un problema muy grave, y donde, efectivamente, hay que unir esfuerzos; y todos los esfuerzos son bienvenidos y todos son pocos.

Yo, perdóneme, pero no puedo dejar pasar de decirle que ha iniciado usted su intervención de una manera que a mí me ha sorprendido mucho, personalmente. Creo que ha utilizado usted un comentario injusto, porque nos ha empezado hablando del origen de su asociación, de la federación catalana, hablándonos de la Asociación Española contra el Cáncer. Y ha dicho usted que eran unas señoras con un *collaret*, que estaban en unas mesas... Yo hablo de cómo yo lo he percibido, es mi punto de vista personal. No sé si tenía una intención jocosa que a veces se tiene para iniciar las intervenciones, ¿no?, captar la atención de quién te escucha, o una intención despectiva, no lo sé valorar. Yo lo he entendido con un ánimo de ridiculizar que a mí no me ha gustado. No puedo dejarlo pasar porque en la última comisión tuvimos aquí la comparecencia de la Asociación Española contra el Cáncer, y creo que tuvo una actuación y una comparecencia absolutamente respetuosa respecto de otras personas, pero es que no habló de nada más que de lo que ella venía a hablar, que era de lo que hacía su asociación.

Entonces, bueno, en este sentido me he quedado parada de que nos justifique el origen de esta federación a la contra, de alguna manera, ¿no?, marcando la diferencia. Porque, como ya le he dicho, desde mi punto de vista, y así me gustaría que fuera, y ya no hablo a nivel político sino a nivel personal, lo que le he dicho al principio, creo que es un problema social tan grave y tan transversal que lo que hay es que buscar puentes, acuerdos y trabajar todos a una.

Le quiero agradecer muchísimo..., y perdone el comentario tan personal pero es que me he quedado muy parada y no lo he podido dejar pasar. (*Veus de fons.*) Le agradezco muchísimo toda la información que nos ha traído, porque yo me quería preparar esta comparecencia porque no conocía mucho la federación, y entré en la página web para informarme, y no encontré tanta información. Yo quería buscar una memoria, quería buscar números, quería buscar datos, por tener una idea del tamaño, de las actividades, y más allá del número de asociaciones que formaban parte no encontré mucha más información, con lo cual les agradezco infinitamente que nos hayan hecho llegar este dossier, que es completísimo. Además, está presentado de una manera muy clara y muy gráfica, con lo cual se lo agradezco.

Y paso ya, para centrarnos y ser breve, a las cuestiones que se me han suscitado. A lo mejor alguna, disculpe, la ha podido usted explicar, pero, ya le digo, como no he tenido acceso a la información antes, disculpe si me repito. Yo le quería preguntar por el número de asociaciones o de entidades que forman parte de la federación. Mi primera cuestión es si estas entidades actúan independientemente o si ustedes tienen un programa marco de actuaciones, o sea, hay una coordinación de actividades, si se reparten... Algo nos ha explicado de que hay un reparto de responsabilidades por ámbito, pero ¿todo esto se enmarca den-

tro de un programa común, de un programa marco de actuación o un poco cada entidad es independiente?

También quería preguntarle por la importancia de la investigación. ¿Qué parte de su presupuesto se dedica a la investigación, si hay...? Me ha parecido entender que había organizaciones o entidades que se dedicaban específicamente a la investigación, pero qué peso tiene la investigación en la actividad de la federación en cuanto a acción y a presupuesto.

Ligado también con la pregunta primera, ¿cómo se financian los programas? ¿Cada entidad es autónoma financieramente o tienen ustedes una financiación global, un programa global? En relación con esto, ¿cómo les han afectado, que también hablaba la portavoz del Partido Socialista, los recortes presupuestarios? Hemos visto que ustedes tienen una fuerte dependencia de subvenciones, bien sea del Estado por la renta, o de la Generalitat, o de los municipios, creo que tienen apoyo presupuestario de los municipios también. Pues, supongo que en un contexto de crisis fuertísima y, bueno, de falta de liquidez en la Administración, tener casi la mitad del presupuesto comprometido o pendiente de que te renueven esta subvención debe de ser un problema importante a la hora de decir: «Bueno, ¿cómo mantenemos estos programas?» Quería preguntarles en qué les ha afectado, cómo han priorizado ustedes ese menor aporte de fondos a los programas que tenían planteados.

También quería preguntarles, y es importante creo, esto, por el peso del dinero público en su actuación, qué tipo de auditorías realizan ustedes, si es que se realizan auditorías. Si es a nivel global de la federación, si es a nivel de cada entidad, si hay independencia..., un poco relacionado con la primera pregunta. Auditorías contables o de gestión, protección de datos, si son internas, si son externas...

También les quería preguntar..., esto, digamos, sería el funcionamiento interno. Luego, externo: si ustedes han notado mayores necesidades en los ciudadanos como efecto de la crisis. En qué tipo de actuaciones tienen ustedes más demanda de servicios, si han centrado sus esfuerzos en estas actividades que tenían más demanda. El voluntariado que ustedes tienen, que tiene un peso muy importante en su actuación, si ha aumentado o ha disminuido.

Y, bueno, finalmente, preguntarle si tienen memoria de actividades, si se hace consolidada, si se hace por actividades, porque sería muy interesante..., bueno, creo que esto hace un poco las veces de memoria, pero saber si existe porque para tener un poco la idea o la..., conocer la historia de la federación, pues, sería interesante poder disponer de esta..., o, bueno, saber si está disponible en caso que nos interesara.

Nada más. Muchísimas gracias por venir, muchísimas gracias por la información que nos han expuesto, y sobre todo por el trabajo que realizan.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Vendrell, en representació d'Iniciativa per Catalunya Verds.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. En primer lloc, també, donar la benvinguda al senyor Morell i a totes les persones que l'acompanyen aquí avui. Vostès no ho saben, però aquesta és la meua primera intervenció com a diputat i m'havien dit que una de les coses més interessants d'aquest treball i d'aquesta comissió són, precisament, les compareixences d'entitats, de professionals, de persones expertes que puguin venir a explicar-nos quina és la feina que fan, i per mi ha estat molt interessant la seva presentació.

No tenia de vostès l'estereotip que abans vostè explicava. Ha estat interessant l'explicació històrica, perquè jo crec que és important conèixer quins són els orígens i com evolucionen, no?, les entitats, quina és la seva història associativa... No és que tingués l'estereotip de la mesa petitòria, no?, però és veritat que hi ha un determinat imaginari que vostè trencava i deia que això està absolutament superat, que és això de la mesa petitòria d'un dia determinat, etcètera. Vostès fan una feina que no té res a veure amb allò, que jo crec que és la feina..., que és la línia encertada i adequada, i estic sorprès, i sorprès positivament, per la quantitat i la diversitat de tasques que vostès realitzen.

També volia dir que em sembla interessant, en un país on tenim una tendència a la fragmentació associativa, el treball conjunt que fan, que siguin una federació, eh? Promoure l'associacionisme, el voluntariat, també està molt bé. En aquest país jo crec que tenim una excessiva tendència a vegades a la fragmentació associativa, per tant, tot allò que sigui la cooperació, agrupar, sumar diversitats, etcètera, em sembla positiu, no? Que hi hagi federacions i que aquestes federacions siguin fortes, que tinguin capacitat d'interlocució amb l'Administració i que puguin desenvolupar els seus projectes amb solvència, no?

Li diria que m'ha sorprès la suma de la quantitat de coses que vostès fan, no? Vostès fan tasques de difusió, les que ens explicava de la Setmana Europea Contra el Càncer; fan tasques de suport a la recerca i la investigació, especialment en algun dels seus components... Però vull posar l'accent en alguna de les coses que han dit que em sembla molt significativa, que és tota la vessant d'atenció social que vostès fan a les persones que pateixen càncer i a les seves famílies, i el suport psicològic, perquè em sembla fonamental, no? La persona que pateix càncer, la família que té una persona que pateix càncer, ho pateix des del punt de vista físic, evidentment, però suposa un sotrac per a aquella persona i un sotrac per a aquella família que necessita, doncs, aquesta atenció i d'aquest suport psicològic. I en aquest sentit li volia preguntar com ho fan això, amb quins mitjans compten, no? I que, a més a més, veig que no és un suport psicològic dedicat només al moment de la malaltia, sinó que va més enllà pel que fa als grups d'atenció de dol, i alguna cosa que

en altres àmbits també funciona molt bé, que són els grups d'ajuda mútua, de suport mutu. Jo crec que és una dimensió interessant, no?

I també els ajuts econòmics. Li volia preguntar si vostès, suposo que sí, han notat la necessitat..., han notat també la crisi en aquest sentit, no?, i s'ha incrementat el nombre d'ajuts econòmics que han hagut de prestar. Els serveis fisiosanitaris, els serveis de neteja tenen una dimensió social molt important, i imagino, també és una pregunta que volia fer-li, que està fet de forma conveniada o concertada –és una pregunta– amb l'Administració. En definitiva, saber com ho fan i saber com creuen vostès que això podria millorar, perquè em sembla..., més enllà de les qüestions exclusivament clíniques o assistencials, em sembla una qüestió molt interessant i absolutament fonamental, no?

També m'ha cridat l'atenció, perquè ho havia conegut fa uns anys, el tema dels pisos d'acollida que vostès tenen, que m'imagino que és –potser també li demanaria alguna explicació o aclariment– per a aquelles famílies que s'han de traslladar i que han de venir perquè, per exemple, tenen una criatura, un nen que pateix un problema de càncer, i s'han de traslladar, fins i tot d'altres indrets de l'Estat, que era una problemàtica que es donava molt, i que això acaba esdevenint un autèntic drama per a les famílies. Un drama des del punt de vista de la despesa econòmica que han d'esmerçar en traslladar-se de qualsevol punt de Catalunya o de qualsevol punt de l'Estat, perquè aquí tenim hospitals de referència, no?, en aquesta qüestió, i que suposa un autèntic trasbals. I, per tant, jo crec que és un suport molt interessant i no sé si insuficient. «Insuficient» em refereixo a la quantitat, i caldria ampliar aquesta experiència perquè crec que hi ha moltes famílies amb aquesta problemàtica, no?

I l'altra qüestió és..., també em sorprèn, no?, és a dir, vostès no només reben diners de l'Administració, sinó que vostès fan aportacions econòmiques. Vostès no estan passius esperant a veure què passa i com milloren les coses o com empitjoren les coses, sinó que tenen una actitud molt proactiva en tots els sentits i, per tant, veig que també fan aportacions a hospitals amb material tecnològic i clínic, no? I també era una de les qüestions que volia destacar.

Hi ha tres elements que crec que hi coincidim molt, és a dir, la... És veritat que els darrers anys ha millorat molt la prevenció, ha millorat molt la mitjana de vida de les persones que pateixen un càncer, si no m'equivocho, en cinc anys en els darrers anys. És veritat que tenim una mancança des del punt de vista dels hàbits, especialment dels hàbits alimentaris: la meitat de la població està amb sobrepès, s'ha millorat en el cas del tabaquisme però no potser en altres camps. I potser una de les vessants que encara no tenim prou desenvolupades en el nostre país, i també li voldria demanar la seva opinió en aquest sentit, són les polítiques de salut pública, diguéssim, les polítiques de prevenció, les polítiques que van justament a millorar o a canviar aquest tipus d'hàbits i que ajuden a la prevenció, no?

És inevitable... Bé. També coincidim d'una forma molt clara..., vostè deia el tabac que hauríem d'apujar l'im-

post sobre el tabac. Bé. Nosaltres ho hem dit, i ho hem dit reiteradament, que per raons sanitàries però per raons de la millora del nostre..., de garantir la sostenibilitat del nostre estat del benestar cal una altra política fiscal. I en aquest sentit, caldria..., creiem que una de les coses, abans de retallar, que caldria fer, i ja sabem que això és competència de l'Estat, és incrementar la fiscalitat, en aquest cas els impostos especials sobre l'alcohol i el tabac, no? I creiem que aquesta seria una bona mesura, dissuasiva des del punt de vista del consumidor, però una mesura necessària –no només aquesta, sinó moltes altres mesures, que evidentment avui no és el cas de detallar– per millorar la fiscalitat i millorar la sostenibilitat del nostre sistema sanitari i del conjunt de l'estat del benestar.

I ja, per acabar, l'altre dia llegia una cosa que em va, diguem-ne, sobtar, que em va provocar interès, i li volia demanar la seva opinió, que és que l'Agència Internacional del Càncer –ho llegia– reconeix que més de la meitat dels agents cancerígens són d'origen laboral, eh? Que això l'OMS ho va dient però potser no hi ha un reconeixement d'aquest tipus de patologies cancerígenes i una detecció i una prevenció d'aquest tipus de patologies cancerígenes d'origen laboral, no? I fins i tot hi ha una campanya..., hi ha un sindicat, Comissions Obreres, que ha impulsat una campanya que es diu «Càncer zero en el treball», en l'àmbit de treball. Jo crec..., i volia demanar la seva opinió en aquest sentit: si aquest creu que és un camp de treball que caldria desenvolupar pel que fa, doncs, a la prevenció, a la detecció, a la formació dels treballadors per evitar aquest tipus de riscos en el treball i que sovint potser no ho pensem prou, no? És a dir, pensem en l'alcohol, en els hàbits alimentaris, pensem en el tabac, pensem –no tant, malauradament, però una miqueta– en la contaminació, però potser no en aquest tipus de riscos en el treball i que la mateixa OMS denuncia.

I, evidentment, és inevitable que també els preguntí –sí, ara definitivament per acabar– com vostès perceben, viuen l'impacte de la situació, no només de la crisi econòmica, sinó de les polítiques d'ajust i de retallades que pateix el sistema sanitari, que afecten d'una forma molt clara i evident la seva qualitat, que provoquen un increment de les llistes d'espera de les operacions quirúrgiques i de les llistes d'espera de les proves diagnòstiques, no? Jo crec que això és necessari que vostès també donin la seva opinió en aquest sentit.

I, bé, reiterar el meu agraïment, el meu interès pel que vostès ens han dit, i també la claredat de l'exposició i la riquesa, doncs, de la seva presentació.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable diputada senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, senyor president. Siguin benvinguts a la Comissió de Salut senyor Josep Morell, president de la federació, la senyora Clara Rosàs, que l'acompa-

nya també com a gerent de la federació, però tanmateix totes les persones en representació de les diverses entitats federades o també en representació territorial.

Jo no puc fer altra cosa que començar la meua intervenció, i també l'acabaré de la mateixa manera, agraint la feina que totes i cada una de les entitats que formen part de la federació porten a terme sobretot de suport a les persones que tenen càncer i també a les seves famílies. Per tant, aquest agraïment a tots els voluntaris, que en són molts, que dia rere dia fan aquest acompanyament tant als hospitals com als domicilis de les persones, i sobretot també totes les altres actuacions socials que les diverses entitats duen a terme.

Jo en vull destacar, de la seva feina..., que vostè n'ha fet una exposició molt ben detallada, però cadascú suposo que ens quedem amb aquells elements que nosaltres considerem més claus. I en aquest moment a mi m'agrada molt que a dintre de la seva visió o la seva missió com a federació, doncs, tinguin una part que és aquesta: la difusió i, sobretot, la conscienciació de tota la ciutadania de la responsabilitat que tenim envers la nostra pròpia salut i les necessitats de viure d'una manera molt saludable. Crec que aquesta difusió i aquesta conscienciació sí que es fan de manera intermitent, jo crec que s'haurien de fer d'una manera molt més continuada. Perquè sí que és veritat que potser caminem una mica més, sí que és veritat que cada vegada consumim menys tabac i menys alcohol, sí que és veritat, doncs, que no utilitzem tants greixos en la nostra alimentació, però si passés el test que ens han deixat dintre de les carpetes als senyors diputats i diputades d'aquesta sala jo estic molt convençuda que la gran majoria de nosaltres no el superariem. Per tant, seguir en aquesta línia de conscienciació i de responsabilització envers la nostra pròpia salut i fer-ho de manera saludable.

També, dir que en aquests moments potser això és més necessari que mai. Tenim una situació evidentment alarmant per a moltes famílies a Catalunya que afecta també de manera molt directa els nens i les nenes. Vostès diuen: «Hem de consumir, doncs, aquestes cinc racions diàries entre fruita i verdura.» Malauradament la situació de pobresa a casa nostra..., doncs, hi ha molts nens i moltes nenes que aquesta alimentació avui dia no és assequible, perquè no poden aconseguir-la. Per tant, bé, incidir en aquests hàbits alimentaris ho considero importantíssim. Però jo tampoc no vull deixar d'esmentar, que sempre ens n'oblidem..., bé, hi ha gent que tenim la sort de viure en pobles i tenim unes condicions climatològiques i uns factors ambientals immillorables, però és que un 5 per cent de les causes que provoquen càncer són provinents, doncs, precisament, de factors mediambientals. I aquí, doncs, no sempre som prou valents davant de prendre mesures que puguin evitar situacions d'alta contaminació, d'alts índexs de contaminants a la nostra atmosfera.

Jo també vull destacar, com a molt positiva, la feina que vostès fan, que aquesta és una feina secundària però importantíssima, que és tota la tasca de respir als cuidadors principals d'una persona que cuida o al cuidador d'una persona que cuida una persona amb càncer, aquests espais de respir per a aquest cuidador

principal. Això..., moltes vegades posem l'èmfasi on l'hem de ficar, que és la persona malalta, però aquest cuidador realment ha de tindre una fortalesa no solament física sinó també emocional, i requereix, doncs, aquestos espais de respir. I, per tant, jo agraeixo moltíssim aquesta feina. Tinc entès que se n'han atès més de tres-cents, s'ha actuat en més de tres-cents malalts aquest any, i també alhora facilitar tot allò que millora la confortabilitat, l'accessibilitat per poder atendre millor aquesta persona malalta.

I insistir en aquest tema: en la informació, la informació és importantíssima. He vist en els seus esquemes que la informació és el «formatget»... –no ho han fet amb..., ho han fet amb barres, no amb «formatgets»–, però seria el «formatget» més important, perquè és evident, eh? El dia que et diagnostiquen una situació de càncer la informació és poca, és a dir..., i la necessites, de persones que han passat pel mateix, de persones expertes, de persones que t'entenguin en la teva situació, per tant, aquesta tasca és importantíssima per a tots vostès.

Jo..., només una qüestió. Miri, jo em vaig emocionar l'altre dia veient el reportatge de «la casa dels Xuklis» ja acabada i en ple funcionament. És a dir, molts de nosaltres l'hem vist créixer, aquesta casa, i, per tant, ara veure que ja s'obre aquella porta i que a dintre dona un servei a les famílies amb nens malalts de càncer, doncs, escolti, jo em vaig emocionar i em van caure les llàgrimes –jo, mira, sóc així. Però això és una feina de moltes persones que han entès aquesta necessitat que, bé, la curació del càncer no són només els aspectes mèdics, que són importantíssims –és evident, eh?, que aquests són els principals–, però que tot aquest factor social, aquest benestar social, doncs, home, és, jo en diria, valor afegit que pot millorar la recuperació de totes les persones que ho pateixen.

Jo els vull fer diverses preguntes. A l'última comissió de la Comissió de Salut va comparèixer l'associació Càncer Catalunya en què ens va fer una proposta a tots els diputats i les diputades de constituir en aquest Parlament un grup..., un grup de treball, perquè poguéssim treballar sobre la difusió, és a dir, treballar conjuntament per la lluita contra el càncer.

A mi em va semblar interessantíssima la constitució d'aquest intergrup. Aquest intergrup funciona en d'altres qüestions aquí, en el Parlament. Són diputats i diputades que fan aquest treball més monogràfic, donar-li la forma que faci falta. I jo crec que això realment tindrà èxit si hi som tots, totes les entitats, des de l'Associació Càncer Catalunya –em sembla que ho dic correctament–, l'Associació Catalunya Càncer –Càncer Catalunya o Catalunya..., és igual–, Associació Catalunya Càncer, però també la federació d'entitats. I per a mi tindria sentit, si realment l'arribem a constituir, que vostès hi fossin presents. Per tant, els pregunto que en el cas que això tiri endavant si els pot interessar, doncs, col·laborar amb aquest grup parlamentari.

Una altra qüestió és el tema..., molts diputats que m'han precedit i diputades els ho han preguntat, sobre el tema de la situació econòmica que vivim i, per tant, hi ha hagut una davallada important i també una

davallada important a nivell de les subvencions. Però jo aquí vull ficar èmfasi que també ens hem d'ajuntar i hem de fer més força també, ara més que mai, per reclamar que de manera definitiva el 0,7 per cent de l'IRPF es pugui gestionar des de Catalunya. El que no pot ser és que a hores d'ara, doncs, només un 7 per cent del finançament estatal provingui..., quan a Catalunya l'aportació és molt superior.

I, per acabar, com podem ajudar-los. Vostè ens ha demanat ajuda institucional, jo li pregunto com el podem ajudar, a més del cèntim del cigarret, que jo, hi insisteixo, eh?, el cèntim del cigarret, però també impostos als productors i als que elaboren el tabac i l'alcohol. Com els podem ajudar a nivell institucional, és a dir, des d'aquest àmbit parlamentari, què és el que podem fer per seguir..., que jo estic convençuda que molts i moltes de nosaltres ja ho fem a títol individual, però com podem seguir col·laborant i millorant totes les activitats que vostès duen a terme.

Moltes gràcies per la seva presència, per les seves aportacions. I vull acabar com he començat: agraint-los de nou la feina que vostès fan.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el diputat Jordi Cañas, del Subgrup Ciutadans.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidente. En primer lugar quería sumarme a los agradecimientos tanto al presidente de la Federación Catalana de Entidades contra el Cáncer, el señor Josep Morell, como al resto de miembros de la asociación aquí presentes, de la federación aquí presentes. Ese agradecimiento por el trabajo que realizan, que llevan realizando a lo largo ya de diez años, y que seguramente realizarán los próximos años, esperamos décadas. O no, ojalá nunca, ojalá llegara un momento que no tuviesen que desarrollar ningún tipo de trabajo, ¿verdad?, eso sería lo óptimo.

Yo, sin embargo, antes de empezar el panegírico quería también hacerles una valoración. Mire, yo tuve la suerte, desde la desgracia, de conocer a la Asociación Española de la Lucha Contra el Cáncer, y creo que usted ha hecho, no voy a entrar en el juicio de porque, una valoración muy injusta –muy injusta. Reducir el trabajo de la Asociación Española de la Lucha Contra el Cáncer a una mesa petitoria e incluso centrarse en investigación es profundamente injusto. Yo no sé los motivos que llevaron al nacimiento de su federación, sinceramente no son muy relevantes, no quiero decir que no me importen pero no son relevantes. Nació porque existió una consciencia desde el territorio, desde la proximidad, de establecer, pues, mire, iniciativas que se sumasen a aquellas que ya existían, con las deficiencias lógicas en nuestro país, en nuestra sociedad, que me parece muy interesante de *per se*.

Es decir, yo creo que la sociedad civil, el tejido asociativo cuanto más potente y más numeroso sea mejor, siempre y cuando la fragmentación no lleve a la ineficiencia –a la ineficiencia, perdón, eh? También debe-

ríamos a veces balancear lo que significa la excesiva fragmentación de los esfuerzos y lo que eso significa *ex post*, es decir, la necesidad de crear una federación de asociaciones de lucha contra el cáncer porque si no llega un momento donde la atomización de las iniciativas puede significar ineficiencia. Pero ya le digo, yo creo que ha sido un mal inicio, aunque después lo ha corregido usted rápidamente con la exposición del trabajo desarrollado por los diferentes miembros de su federación.

Otra valoración. Cuando ustedes, en este díptico que nos han pasado..., yo me sumo siempre a esta necesidad que tuviésemos la información de estas comisiones antes, porque la podríamos estudiar con profundidad y nos serviría para afinar nuestras dudas y los planteamientos y aquellas preguntas que nos gustaría hacerles, ¿no? Pero leyendo el díptico que ustedes nos han pasado, de «Treballeu junts contra el càncer», leo: «Què és la Fecec? La Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer aplega les tretze principals entitats de lluita contra el càncer a Catalunya.» Aquí hay un problema de preposición: «de» Cataluña, no «a» Cataluña, porque hay otras entidades que trabajan en Cataluña en la lucha contra el cáncer. Entonces, como yo considero que es necesario sumar –sumar, sumar–, no es necesario expulsar, ni desde la valoración, ni desde la confusión de una preposición, al resto de gente que trabaja en un tema tan fundamental como el que ustedes desarrollan.

Pasado el breve inciso este de valoración, respecto a la información que ustedes nos han pasado en la explicación tan exhaustiva de su trabajo. Evidentemente, estamos ante una enfermedad que requiere como seguramente ninguna otra el trabajo del tejido asociativo de nuestra comunidad. ¿Por qué? No voy a decir nada que ustedes no conozcan con más profundidad que yo. Porque pocas necesitan del apoyo psicológico y de la atención personal, individualizada, de las personas que sufren y viven el miedo a esta enfermedad, que lo reciben desde el conocimiento más primario hasta el tránsito que siguen durante el proceso de la enfermedad. Pocas requieren de estar tan arropado a nivel de información, casi de tutoría personal acerca de cómo tiene que reaccionar uno frente a la enfermedad. Y por eso el papel, en este caso, del tejido asociativo es fundamental porque llega donde la Administración a veces no puede llegar y a veces no llega por ciertas ineficiencias, un poco de consideración psicológica y humana de lo que significa el impacto de la enfermedad sobre el paciente.

Yo creo que la Administración tiene camino por recorrer, ¿eh?, dentro de sus capacidades, para intentar tratar la enfermedad más desde el paciente. Sé que se hace y se intenta, ¿eh?, pero todavía más: tratar el paciente de una forma individualizada, de una forma de ciento sesenta grados. No únicamente desde el tratamiento médico, sino también de la necesidad de la atención personal, del cuidado, del mimo, incluso, de cómo y cuándo se dicen las cosas, de establecer los itinerarios de la enfermedad, informar, seguir... Pero como muchas veces no llega, el papel de asociaciones o de federaciones –yo digo asociaciones, las que in-

tegran una federación como la suya– es fundamental, fundamental en dos de las tres etapas de la enfermedad, ¿no?, o de la no-enfermedad.

La prevención, el trabajo en la prevención, ya está muy dicho, ¿no? Es decir, es fundamental, la prevención es fundamental. Por lo tanto, el papel que se puede hacer desde las asociaciones es formidable, queda mucho por hacer, se ha hecho mucho, queda mucho por hacer. Y es un papel que desde el tejido asociativo es muy interesante que se desarrolle. El diagnóstico, ahí donde poco se puede hacer desde el tejido asociativo, porque ahí depende de la inversión de la Administración. Una situación que ahora sí que se ve en peligro, y esa es una de las preguntas..., no la volveré a formular porque ya ha sido formulada, cómo interpretan ustedes que puede afectar la situación actual de las finanzas o de los recursos destinados a nuestro modelo asistencial y de salud sobre el diagnóstico, la prevención y el diagnóstico. Es un diagnóstico precoz, ¿eh?, si sumamos detección y diagnóstico, diagnóstico precoz, ese capaz de detectarlo con suficiente antelación como para que los tratamientos sean lo más efectivos posible.

Y después en el tratamiento. Evidentemente ustedes..., hay una parte del tejido asociativo, yo creo que ahí podemos sacar la fundación, la Fundación Josep Carreras, porque seguramente es lo más raro dentro de la asociación, tiene de todo y mucho, ¿no? Pero el tratamiento, la importancia del trabajo de sus asociaciones en el tratamiento no médico pero sí en el humano, en el acompañamiento, en las necesidades derivadas de la enfermedad. Y entonces es donde yo ahí hay algunos datos que a mí me confunden un poco. Si tenemos en cuenta que según ustedes, no según ustedes porque es una información pública, pero ustedes aquí nos han expuesto que hay 240.000 personas que en Catalunya actualmente padecen cáncer, cuando yo miro las personas que desde su asociación son atendidas, pues, a nivel numérico me parecen –siento decirlo así, ¿no?– pocas. Pocas dada la necesidad que tienen, repito, estos ciudadanos que sufren esta enfermedad seguramente en el tercer estadio, en el tratamiento personal, psicológico, de acompañamiento, informativo de seguimiento. Me parecen pocas, pocas personas.

Entonces me gustaría saber si es que es un error mío de interpretación, o es un error de los datos que ustedes aquí exponen, o es que realmente sus limitaciones presupuestarias hacen que no puedan llegar a más; por ejemplo, asistencia a domicilio, 309 enfermos. Claro, ya sé, hay unas limitaciones presupuestarias, pero aun así me parecen... (*Veus de fons.*) Sí, sí, pues, está bien, por eso se lo pregunto, para que usted me lo explique. Esa era una de las dudas, que frente al número de personas y los presupuestos que ustedes gestionan, pues, me parecían pocas las personas que tratasen. Entonces, si realmente sus recursos les impiden tratar más realmente cuál sería el nivel, el porcentaje de personas que eventualmente podrían necesitar ese tipo de asistencia y que no puedan recibirla por la falta de recursos por parte del tejido asociativo entre los cuales a

ustedes los incluyo de una forma especial, de especial relevancia.

Después me gustaría saber, a pesar de este mal inicio, qué tipo de colaboración tienen ustedes con la Asociación Española de la Lucha Contra el Cáncer, si existe alguna –si existe alguna–, para ver cómo trabajan conjuntamente, en esa idea que decíamos de sumar y de tener sinergias también desde el tejido asociativo.

¿Qué más? (*Pausa.*) Pues, pocas cosas más.

El president

Senyor Cañas, li queden...

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí..., finalizo –finalizo. Yo, sumarme nuevamente al agradecimiento. No quiero que ustedes interpreten que la apostilla esta que les he hecho pone en cuestión el trabajo que ustedes desarrollan, nada más lejos de mi intención. Les agradezco personalmente y por parte de Ciudadanos el trabajo que hacen, es un trabajo fundamental en nuestra sociedad –fundamental. (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Y, pues, *encoratjar-los* a seguir haciéndolo y reclamando de las administraciones públicas todo aquello que podamos darles en época de constricción de nuestros presupuestos, pero entendiendo que ustedes tratan un tema que es vital –vital. Para quienes hemos vivido cerca una situación de familiares con cáncer nos damos cuenta de la importancia que tiene el trabajo que, entre otros, desarrollan sus asociaciones.

Gracias.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Assumpció Laïlla, com a portaveu del Grup de Convergència i Unió.

M. Assumpció Laïlla i Jou

Moltes gràcies, president. I com no pot ser d'una altra manera, doncs, donar també la benvinguda al senyor Morell, la senyora Rosàs i a les altres persones que us acompanyen en aquesta compareixença de la federació en aquesta comissió. Especialment a la senyora Rosa Maria Pujol, a qui havia vist, quan en les èpoques en què la diputada que els parla era jove, compareixer en aquest Parlament com a secretària general de Joventut, per tant, també, especialment, doncs, fer-li una salutació especial.

Entrant ja en matèria, agrair-los la seva explicació perquè, ho hem parlat en aquesta comissió i en d'altres, val la pena fer a vegades una mica de recorregut històric, perquè ens ajuda a tots a col·locar les coses allà on són, no? És a dir, les coses no surten com a bolets perquè sí en un moment donat, sinó que sempre hi han unes causes que porten a promoure unes associacions, un funcionament social, una activitat, un programa de govern, etcètera, no? Per tant, agrair-los la seva com-

pareixença i la seva explicació en aquest sentit, perquè vostès evocaven en la seva compareixença a alguns grups parlamentaris la importància de la coresponsabilització de cadascun de nosaltres en la salut, no?, una cosa que el conseller Ruiz fa cosa de mes i mig o dos mesos va dir, que alguns grups no compartien en aquell moment, i avui, doncs, amb la seva explicació ens inciten a tots a coresponsabilitzar-nos amb la salut.

I és evident que ha de ser així –és evident que ha de ser així–, perquè a la salut cadascun de nosaltres tenim molta cosa a dir-hi, molta cosa a jugar-hi. Comparteix la reflexió que feia l'honorable diputada Capdevila, de dir: «Veient el test, aquest que ens passaven, doncs, tindriem força dificultats per superar-lo molts de nosaltres, que tenim el convenciment que portem uns hàbits de vida saludables», no? I que quan agafes i els tradueixes en activitats reals de la teva vida quotidiana t'adones que realment això no és així i que hi ha molta feina a fer de prevenció, no només amb les persones adultes, amb aquest canvi de consciència que tenim sobre la nostra pròpia vida, sinó també i sobretot en els infants, que són els que en un moment donat poden posar les bases per a uns bons estils de vida saludables en la seva edat adulta, no? I, per tant, en aquest punt agrair-los també aquesta explicació.

Jo voldria fer com tres grans blocs en la meva intervenció, per tant, fer-li reflexions en tres nivells. Un, preguntar-los el perquè de la Fecec. Vostès ho explicaven clarament, i comparteixo la intervenció del company Vendrell en el sentit de dir: «Home, aquí, a Catalunya que moltes vegades tenim un associacionisme molt participatiu però molt atomitzat», no?, que a vegades, doncs, fa que la interlocució, no només amb l'Administració sinó amb altres àmbits d'acció, es pot veure fragmentada o pot perdre's, no? Amb aquesta fragmentació del teixit associatiu pot perdre no la raó, perquè la raó no la perd, però sí la força per tal de ser interlocutor real i veraç amb un altre, i, per tant, la importància de la federació com a interlocutor jo crec que es clau.

Però com es tradueix això a la pràctica? És a dir, la pregunta que els voldria fer... Parlaven del paper de les TIC, no? Crec que és important, i sobretot si des de la federació es pot donar paper a les noves tecnologies en cadascuna de les associacions que vostès representen, perquè entenc que la realitat de cadascuna d'aquestes associacions, i vostès ho explicaven, no?, va des de les ostomies a la leucèmia i passant per la patologia concreta o per l'atenció a la infància. Per tant, en tot això quin paper vostès com a federació poden desplegar per tal d'incitar a la pràctica o a potenciar les TIC.

Després, una altra pregunta sobre la formació. Vostès parlaven del voluntariat, que és clau –és clau–, aquí crec que tots compartim que és l'eix de l'acció en el seu àmbit i en molts d'altres però que el paper del voluntariat és clau. Però vostès segurament, i ara aquí m'agradaria entrar ja a la segona part del bloc, tot i que les seves associacions donen serveis o donen atenció i recullen molts àmbits, des de la recerca passant per l'atenció als hospitals, no?, el que dèiem de promoure la compra de material hospitalari per tal d'afavorir millors tractaments o millors diagnòstics,

però l'eix que crec que és fonamental de la seva atenció és el suport psicològic. Però un bon suport psicològic necessita una formació, no? Per tant, com gestionen vostès la formació d'aquest voluntariat per poder donar aquest suport psicològic, perquè l'actuació que es pot fer és transversal, no? Actues en molts àmbits, des de la perspectiva que poden cobrir les mancances d'habitatge, per exemple, no? Deien: «A les famílies que vénen de fora, donar-los aquesta cobertura en habitatge.» O poden cobrir mancances d'oci també, perquè no? Quan un infant està ingressat en un hospital i necessita tenir aquests espais d'atenció a l'oci tan vitals i importants per als infants, per a tots, però especialment també pels que estan ingressats en un àmbit hospitalari, que ja de per si genera, jo crec, una sèrie d'angoixes a tractar d'una manera diferent, no?

Per tant, com coordinen tot això i, a la vegada, quina coordinació duen a terme amb aquells equips especialitzats o professionals que poden donar suport a tot això, no? I em ve al cap el tema dels PADE. Vostès crec que treballen clarament amb el dol, eh?, i el dol tots sabem que ve a posterior d'una mancança, sigui d'una mort o sigui també d'una extirpació d'una part del cos, per exemple, produïda en aquest cas per un càncer, però que el dol moltes vegades comença abans, i tot això s'ha de treballar i s'ha d'acompanyar. I en un punt final de la vida potser hi han equips especialitzats, com són els PADE, que fan una gran tasca, que segurament amb vostès duen a terme alguna coordinació, per tant, poder aprofundir una mica en això.

Perquè, a més, comentava amb la companya Begonya Montalban, també diputada del meu grup parlamentari, que a vegades la importància que tenen les angoixes de les persones que pateixen un càncer sobre la simptomatologia, sobre efectes secundaris, sobre altres preocupacions socials que poden envoltar la malaltia, poques vegades els circuits establerts..., donen resposta a la demanda però no donen resposta a la necessitat. Perquè darrere d'aquest qüestionament o d'aquesta angoixa hi han unes inquietuds que són pors i pors que s'han de treballar molt bé, no? I, per tant, com gestionen vostès també tot això amb els equips especialitzats o amb aquells que poden, doncs, donar aquesta atenció d'una manera, en principi, més reglada, no?

I, per acabar, ja l'últim bloc, la gran pregunta: què necessiten? És a dir, des de l'àmbit polític som força sensibles, en aquesta comissió concretament, però crec que ho podríem generalitzar a tota la resta de comissions, a tots els diputats del Parlament de Catalunya i d'altres, davant d'una malaltia òbviament els polítics o aquells que podem gestionar uns pressupostos públics o aquells que tenim manera de canviar un funcionament social mitjançant noves normatives som sensibles a tot això. Per exemple, i vull recordar, doncs, que fa..., crec que va ser l'últim any, que al Congrés dels Diputats, a instàncies de Convergència i Unió, es va canviar una legislació que permetia agafar la baixa laboral als pares que tenien un fill amb una patologia de llarga duració, com pot ser, en aquest cas, un càncer, no?

I això són petites coses que a vegades no es decideixen a la Comissió de Salut d'un Parlament sinó que es decideixen en altres àmbits, com pot ser això que afecta la regulació laboral, eh? I de dir: «Aquí nosaltres tenim coses a dir i a fer, no?» I, per tant, des d'aquesta perspectiva i posant-nos, òbviament, com no pot ser d'una altra manera, a disposició de la seva federació i de cadascuna de les entitats que representen, què necessiten? Des d'una perspectiva ja no només pràctica, ja no només de dir: «Escolta'm, estem en aquests moments treballant en aquest àmbit i necessitem suport, estem...», sinó més enllà. És a dir, des d'una perspectiva molt més general, perquè òbviament, i ja ha anat sortint al llarg de la seva compareixença, a vegades al darrere hi ha d'haver uns canvis d'actituds, hi ha d'haver uns canvis d'enfocament, no?, la mirada l'hem de posar en una altra manera, perquè la societat canvia també i les necessitats també. Per tant, crec que aquí els polítics tenim alguna cosa a dir també en tot aquest canvi o en totes aquestes necessitats, no només pràctiques o pragmàtiques sinó tot allò que pugui fer referència a un canvi social.

Jo ho deixaria aquí. I acabar reiterant una vegada més la seva exposició, que ha estat clara, que ha recollit perfectament què és el que fan vostès i què fa cadascuna de les seves entitats, que, a més a més, han donat a entendre que la seva federació no ofega les entitats sinó que les ajuda a créixer, que crec que això és important, i que, a més a més, facilitant aquesta negociació, mediació entre elles crec que encara donen..., multipliquen, no?, la feina que fa cadascuna d'elles. I, per tant, acabar una vegada més, els ho deia, agraint-los la seva compareixença i la tasca que vostès fan, i posar-nos a la vegada a la seva disposició per a tot allò que necessitin.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el president, el senyor Josep Morell.

Josep Morell i Miró

Bé. Si els sembla..., han fet moltes preguntes i moltes demandes; legítim. Jo, evidentment, els ho agraeixo perquè a vegades les preguntes, les queixes, fins i tot manifestacions que et poden, diguéssim, no agradar quan te les fan, doncs, t'ajuden a modificar i avançar. I amb això jo, com poden entendre, com a empresari, perquè no és ben bé el meu ofici, aquesta és la meua motivació, hi estic prou avesat i prou motivat a fer-ho.

Però una mica, per mirar de contestar a tothom, hi ha hagut un cert comú denominador, que és l'àmbit del voluntariat, perquè és alguna cosa molt pròpia del nostre país, que li diria a la Clara, que està més propera a aquests programes de formació, que us expliqui amb una mica de brevetat, perquè sinó... El tema és llarg, és extens, i li garanteixo que no m'acabarien les paraules, tinc corda..., si ho volen, podem quedar-nos tot el cap de setmana, i tenim un divendres pel mig, no tinc cap inconvenient, eh? (*Rialles.*) Però em sembla que no tothom hi estarà d'acord, no? (*L'orador riu.*) Però la Clara sí que us podrà, diguéssim, exposar una

mica... Eh?, president, si li sembla..., que pugui..., dins de l'àmbit del que és voluntariat, formació, com ho cohesionem, tot això.

El president

Molt bé, doncs, li donem la paraula a la senyora Clara Rosàs, i amb posterioritat també li donarà la paraula a vostè.

Clara Rosàs (gerent de la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer)

Gràcies. Doncs, intentaré ser breu. A veure, dins del que és el voluntariat la formació, tal com ha asseynalat molt bé la diputada, és molt important preparar aquests voluntaris per a l'acompanyament. I se'ls dóna una formació del que és la malaltia, bàsicament, i sobretot després se'ls dóna una explicació des d'un psicooncòleg que els explica com és viure amb càncer. És a dir, què està vivint..., o, en general, quines són les fases en què es trobarà un pacient i en què ells poden, doncs, visualitzar com es troba aquesta persona, no?

I després també es treballa molt tot el que són els límits del voluntariat. És a dir, és molt important que el voluntari tingui clar que la seva tasca és la d'acompanyar, res més que la d'acompanyar, i que, per tant, ha de saber molt bé quins són els seus límits i quins són els seus drets i quines són les seves obligacions, bàsicament. Això seria la formació bàsica.

I després també tenim una formació avançada en què es treballa molt la gestió de les emocions. Per què? Perquè, doncs, en aquesta tasca d'acompanyament és molt important saber gestionar les pròpies emocions davant de les situacions en què es troben, amb el qual s'intenta donar eines i recursos per poder fer aquest acompanyament de la millor manera possible.

Aquests serien els dos grans continguts de les dues formacions que tenim actualment.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Senyor Morell...?

Josep Morell i Miró

Bé. Hi han hagut dues intervencions que m'han deixat una mica preocupat, francament, perquè d'animadversió, contra ningú. És que no té gaire sentit perquè aquí no es tracta de competir. El que sí que jo he pretès és dir: «Senyors, estem en un canvi d'escenari, no?» Jo ja en tinc seixanta, i de petit vaig viure un tipus d'escenari que no és el que em vaig trobar l'any 2005, o l'any 2003, quan em vaig posar en aquest àmbit, no? I aquelles escenes que jo tenia de petit, doncs, he dit: «Mirin, senyors, jo les vaig veure d'una manera, que eren unes taules petitòries.» Però he parlat d'aquelles taules com podia parlar de les de la Cruz Roja, que era la Conchita Velasco, per dir alguna cosa, no?, perquè era el que jo de petit vaig veure. No vull anar més enllà d'això, no?, però no amb ànim, diguéssim, de menysprear ni menystenir. De la mateixa manera

que he recollit l'afirmació del diputat que ha dit que la Fundació Carreras era «rara». Jo entenc que quan ha volgut dir «raro» era el mateix esperit meu, és a dir, diferent, no? Doncs, amb aquest esperit de diferència i amb tot el respecte, és el que pretenia dir.

Seguint amb aquesta línia d'argument, i també intentant contestar la... A veure, jo no parlaré en cap moment del que hem de fer, jo parlaré del que hem fet. Parlàvem de l'associació espanyola o ara de l'associació catalana... Bé, no sé ben bé com, perquè ha anat canviant de nom els últims anys, però m'és igual: tots sabem..., tots som prou intel·ligents i prou adults per saber de què estem parlant, no? Doncs, bé, ens hi hem trobat moltes vegades, l'últim programa encara em sembla que fa una setmana que es va tancar, no? Vam estar conjuntament amb l'anomenada associació espanyola i amb l'anomenada Federació Catalana contra el Càncer en un programa que hem fet conjuntament amb Transports Metropolitans de Barcelona, i és que, a més a més, està exposat a tots els que agafen els autobusos i els metros. Potser nosaltres som dels privilegiats, jo sóc un d'ells, que vaig bastant amb taxi o vaig bastant amb cotxe, però els que agafen autobús i metro deuen haver vist que la col·laboració per part del que és la Federació Catalana d'Entitats contra el Càncer i per part del que és l'associació espanyola, quan realment això convé i el projecte és engrescador ho fem. Perquè hi ha una cosa molt important, i li contesto a vostè, diputat: no és difícil cohesionar, és molt fàcil. Perquè el protagonista de la pel·lícula no vol ser-ho, que és el malalt, i de la mateixa manera que el malalt no vol ser el protagonista els que estimen el malalt encara menys, i és el gran protagonista. I, en aquest sentit, és molt fàcil unir esforços.

I un altre també de molt important, basat en el respecte, perquè aquest moviment, on hi ha un paraigua a sobre que intenta, diguéssim, dinamitzar i que vagi tot una miqueta..., és una mica com l'oli que fa que els engranatges... –jo sóc metal·lúrgic, no?, diuen que l'oli és mig mecànic–, que fa que les coses rodin millor, que és la federació espanyola, saben i s'adonen del gran avantatge... Algú n'ha dit atomització, no és tal atomització, és proximitat al malalt, és proximitat a la idiosincràsia. Perquè no és el mateix el Baix Ebre, per dir-ho d'alguna manera, que Roses, són dos perfils, són dos tarannàs diferents, i com més propera estigui aquella persona que ajudarà al malalt millor. Amb la qual cosa, com a federació, doncs, és fàcil; en aquest sentit, ha sigut fàcil.

Jo no sé si és o no és, però va brollar i va sortir, aquesta iniciativa, precisament d'això. En la mesura que, així ens ho van dir, així ho vaig recollir i així ho vaig llegir, que els que van començar aquest moviment contra el càncer van dir que es dedicarien a recerca i a hospitals, hi va haver gent que va dir: «Doncs, nosaltres ens ocuparem dels malalts.» Però, a veure, això està a l'hemeroteca, perquè jo ho he llegit. Ara, la conseqüència de tot això? Resulta que són dos complements o dos protagonistes, diguéssim, que no ho volen ser, si més no els que estan a la federació d'entitats no ho volen ser, que fan que això ajudi els malalts, que és el que es pretén.

I, evidentment, també li diré una cosa, jo estic aquí des de l'any 2003. O sigui l'Oncolliga Barcelona es va gestar al meu despatx tots els dilluns de les vuit i mitja a les deu del matí, i la vam constituir el 31 de desembre del 2003. El primer president que era en Díaz Salanova, deia que el 2003, jo dic que és el 2004 perquè vam començar a fer la feina l'1 de gener del 2004. I he tractat, doncs, diferents administracions, diferents representants polítics..., amb tots, absolutament amb tots els que he tractat m'he sentit exquisidament ben tractat, no tinc res per queixar-me. I he de dir que del que he trobat en l'àmbit de la salut, comparat amb el que hem vist en altres països, sense anar més lluny amb França, Catalunya en pot estar molt satisfeta, i el que hem de mirar és de no anar enrere.

I anar enrere..., i aquí agafaríem i trauríem la campanya de les retallades. Miri, escolti, jo sóc empresari, jo també tinc retallades al meu pressupost i no me les ha portat l'Administració pública, me les ha portat el context, no?, i m'he d'espavilar. I abans resulta, doncs, que el 40 per cent de la meva facturació estava dins de l'àmbit espanyol i ara resulta que el 80 per cent està fora de l'àmbit espanyol; m'he hagut de buscar la vida. Doncs, nosaltres farem el mateix. Bé, fins i tot, estem motivats, perquè vostè m'ha preguntat com ho veia: amb optimisme. Perquè cada vegada se'n curen més, perquè cada vegada hi han aquests 240.000 pacients que gràcies a Déu no tots necessiten les fundacions, evidentment! O sigui, n'hi ha que tenen la malaltia cronicada, és que ells són els mestres, ells són els que ens ensenyen a nosaltres el que hem de dir als malalts, deixeu-me que ho digui així, de recent incorporació.

Vol dir que és una feina que, evidentment, ens motiva. Jo a qui he d'aplaudir, evidentment, són els professionals, que en són setanta-set, i els cinc mil voluntaris, perquè la resta, en el meu cas com a president, el que fem és mirar d'impulsar i dedicar-hi part del nostre dia, de les nostres setmanes, dels cap de setmana, que fem allà uns «bolos», que anem a sopars i a dinars i a coses d'aquest tipus, i no gaire cosa més. O sigui, la veritable vocació jo sempre he dit que és la del voluntari, que, a més a més, ho fa sense cobrar, i hi ha aquell personatge que tria com ofici, com a vocació ser treballador social. A mi em supera, no?

També m'han demanat informació. Bé. A veure, a totes les webs de totes les entitats hi ha molta informació. A mi ningú em va demanar que ho portéssim, no hi tinc cap inconvenient, però també penso que com a diputats, doncs, bé, tenen vostès una possibilitat d'accés probablement molt superior a la meua. Però no tinc cap inconvenient a la propera compareixença d'abans fer-los arribar tota la informació que requereixin; és més, si ho volen, els donaré el meu correu electrònic perquè ningú se senti menys informat, per dir-ho d'alguna manera, no?

Quant al grup de treball, diputada, quan vulguin, cap problema, tot al contrari. És que ho hem fet, no hi tenim cap problema, coneixem noms i cognoms. En l'últim Govern no, en el primer Govern jo vaig ser qui va demanar d'asseure'm en una taula, quan hi havia de gerent del Pla director d'oncologia en Roger Pla, i en

vam estar parlant. Potser hi havia punts de vista diferents, bé... És veritat que quan la gent, com aquell qui diu, surt a jugar tot i sent amics a vegades se li escapa a un la cama i fa mal al contrari, i són amics, i van a sopar junts. Doncs, bé, jo diria que aquí el més important de tot és que el principal protagonista, que és el malalt, no ho vol ser i la resta volem ajudar-lo a ell. O sigui que...

L'Administració? Doncs, tant de bo sempre tingui feina, l'Administració pública, perquè si no li passaria com a nosaltres, ens quedaríem sense vocació, no? No podríem ajudar ningú si ens quedéssim sense malalts, no? Sempre tindrà feina l'Administració pública i, evidentment, ha de canviar en el temps i s'ha d'adaptar en el temps, en uns moments és d'una manera, en uns altres moments és d'una altra. Però nosaltres en aquest joc no hi entrem, perquè nosaltres només tenim un protagonista i, ho repeteixo, que no en vol ser: aquell nen petit que està a Sant Joan de Déu i que no sap què li passa, per exemple, no? O aquella persona que se sent hiperpotent i, com aquell qui diu, li acaben de donar el diagnòstic i es troba el mig d'un hospital, no públic, privat, d'alta categoria, pagant una senyora minuta per al professional que l'atén i quan, com aquell qui diu, traspasa el llinar de la porta es transforma en una petita cuca que diu: «Algú em pot dir alguna cosa de què va això?» I són els mateixos malalts, els 240.000 malalts que hi ha a Catalunya, que són els principals testimonis que ajuden que això tiri endavant. Jo contestar-ho tot, diguéssim, exhaustivament..., a la vostra disposició o a la seva disposició, però és molt difícil, no?

Què demanem? Miri, hi ha una cosa que sí que demanem. Vostès són els nostres representants, els demanem el seu compromís, els demanem que aquí, que, de fet, hi ha una terrassa i hi ha un micròfon, que el fet de parlar del que fem –i per això venim a donar explicacions, perquè estem celebrant deu anys de la Fecec, per nosaltres és una joia–, doncs, que ens ajudin en aquest sentit. Que quan en sentin a parlar diguin: «Aquella gent ho fa bé.» Perquè en la mesura que la societat civil..., hi treballem tots plegats, per a la societat civil, probablement hi ha molts problemes que ara tenim que no tindríem. Perquè una de les missions d'aquestes ONG precisament és tornar valors a la societat civil, que els hem perdut per raons ics, jo no hi entraré, i és una feina que indirectament també fem. I, en aquest sentit, els demano el seu compromís i la seva complicitat.

Alhora, si surt aquest grup de treball probablement podrem posar mètrica a unes diferències econòmiques de tractament, però això, en tot cas, serà en un altre moment. És a dir, comptin amb nosaltres. Personalment m'implicaré en el que pugui perquè, evidentment, jo he de dedicar part del meu temps a guanyar-me la vida, però el meu compromís hi serà.

I altres coses concretes. Jo no he demanat un impost, eh?, jo simbòlicament..., perquè quan dius: «Home, si el consumidor...» Perquè és que jo sóc empresari i m'agrada guanyar, i penso que em serà molt més fàcil dir: «Aquell consumidor de tabac que si dona una volta de 360 graus segur que troba algun íntim

seu que té una patologia del càncer que li diu: «Escolta, dóna'm un cèntim per paquet, tu». Si trobéssim els instruments i vostès ens hi ajuden seria ideal, perquè aquests segur que ho tenen fàcil, no caldrà que els expliquem gaire coses i els parlem d'intervencions i no intervencions. Deixar un cèntim, coses d'aquest tipus, no?

Jo segur que no ho he contestat tot. M'agradaria, però em sembla que el president també em dirà: «Escolta, potser que plegués.» Moltíssimes gràcies pel seu temps, a la seva disposició, i per nosaltres ha sigut una satisfacció poder-ho celebrar amb vostès.

El president

Moltes gràcies, senyor Morell i senyora Clara. La veritat és que ha estat molt bé, crec que la comissió està agraïda de la seva compareixença. Han tingut una primera part en què han mostrat, diguem-ne, més tècnica i han mostrat tot el que estan fent, i que de ben segur que tots els diputats ho posen en valor. I una segona intervenció, aquesta de resposta, que crec que ens han demostrat més la part més, diguem-ne, humana. Hi ha posat més el cor, hi ha posat, inclús amb la seva

expressió, el que significa el dia a dia de vostès, que realment no han agafat això com a professió sinó que ho han agafat com un servei als altres.

I, des d'aquest punt de vista, doncs, la comissió i tots els diputats i diputades és el que més valorem, però també valorem el fet que en aquests deu anys que porten vostès ja van néixer amb una idea, tal com em van dir quan ens vam veure, de tocar el malalt, d'estar al seu costat i de poder estar molt repartits arreu del territori, en aquest cas del territori català. Per tant, jo crec que ha sigut molt fructífera aquesta tarda.

I jo com a president, doncs, també valoro les intervencions dels diputats, perquè aquí estem per dir el que creiem i els que compareixen per contestar, el que també creuen. I si després podem sortir junts i que la feina de tots, tal com han dit alguns dels diputats, sigui en benefici d'aquesta gent que pateix, doncs, haurem fet feina.

Moltes gràcies a tots.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de vuit del vespre.